

168h.

1. Barthelot, Antonius : De jurisdictione cancerae
ejusdem fundamentis. Von dem Ursprung, Stöpfung und
Grundgesetzen der Gerichtsbarkeit des kaiserlichen Kammer-
gerichts.
- 2^a ^{et 16} Brückner, Georgius Maurus : De particulari territorii
sabi-fendati. Von der Offiz verlehnten Landes Herr-
lichkeit 3 Bunde
- 3^a ^{et 16} Brückner, Georgius Maurus : De hieraphythesibus s.
templorum custodiis. Von Kirchen 3 Bunde.
4. Meier, Johann Maurus : De in integram restitutionibus
5. Schrader, Johann Maurus : De singulari seu jure
- 6^a ^{et 16} Schuberger, Christophorus Antonius : De accise. 2 Bunde
7. Steuber, Hermann, de : Tabulam vestris - - -
placis et procedentibus ex auctoritate Sabini

1687.

- 1^a Bruckner, Georgus Mauricius: *Advertentia continens
curiosa jura feudalia* 2 Paup.
2. Bruckner, Georgus Mauricius: *Testes debiles, et
inhibiles . . . publicae aemulae submittit*
3. Funcker, Johannes Mauricius: *De praescriptione
dominica*
4. Hordelcher, Conrad: *De jure tutorum pupillarum relictus.*
5. Meier, Joh. Henr: *De jure numerorum singularis*
6. Schöber, Fridrich Wilhelmus: *De reposito miserabili*

1688

1. Bruckner, Georgus Mauricius: *De incompatibilitate
jurium, dignitatum et beneficiorum* Ed. 1759
- 1^a Bruckner, Georgus Mauricius: *Curiosae juris
publicae*

2. Meier, Joh. Heinrich : De pactis factis
3. Steinmetz, Theodor : De fidei
4. Welz, Christianus : De juribus particularibus
in his statutis et consuetudinibus.

1689.

- ~~1~~¹ Breithardt, Jacobus : Praeparata . . .
Disquisitiones theologicas in articulos
duos Animal versiones publice instituentis bene
videtur.
- 1714
2. Brücknerus, Georgius : De jure ecclesiastico
Vn. Ruckpells. Recht. 29. art.
3. Meißner, Vider. Wilhelm : De fidei communis
generatione, et in specie de existentia fidei
communis tractatus

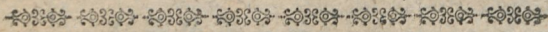
1688, 1

13

19

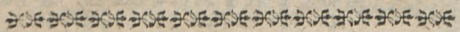
1698

DISSERTATIO INAUGVRALIS IVRIDICA,
 DE
INCOMPATIBILITATE
IVRIVM, DIGNITATVM
 ET
BENEFICIORVM,

GERMANIS:

Von denen in Rechten vorkommenden widrigen Fällen,
 so zugleich geschehen, auch nicht geschehen können.

QVAM

PRAESIDE

DN. GEORGIO HENRICO
BRVCKNERO,

PANDECT. PROF. P. O. ET IVDICII ELECTORAL. MOGVNTINI
 PROVINCIALIS ASSESSORE,

PRO

GRADV DOCTORALI

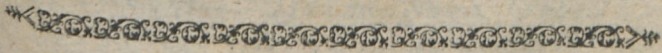
PVBlicAE ERVDITORVM DISQVISITIONI SVBMISIT

D. XV. MAII CIO IO C IIXC.

GEORGIVS MARTINVS Günst,

FRIDESLARIENSIS.

OB IVCVNDITATEM MATERIAE RECUSA.

I E N A E,

EX OFFICINA HELLERIANA, 175L

DISSERTATIO INAEQUALIS IURIDICA
DE
INCOMPATIBILITATE
IURIVM, DIGNITATVM
ET
BENEFICIORVM.

AVCTORE
D. GEORGIO HENRICO
BRUGNERO,

GRADU DOCTORALI
PUBLICAE ERUDITIONIS DISCIPLINAE
DIGNITATIS ET
GEORGII MARTINI QUONIAM

OB TERTIAM HATVIAE REGIAM
FENAM
IN OFFICINA REIPUBLICANA MDCCCLXXXIII

I. N. D. N. I. C.

CONSPECTVS
TOTIVS DISSERTATIONIS.

CAPVT I.

DE

INCOMPATIBILITATE IN GENERE. I

§. 1. Datur Incompatibilitas in omnibus disci-
plinis. §. 2. Etymologia. Synonymia. §. 3. Di-
uisio.

CAPVT II.

DE

INCOMPATIBILITATE QVOAD IVRA
PERSONARVM.

§. 1. Naturaliter jam est incompatible, aliquem
esse equaliter masculini & foeminini generis. Præ-
valens

A 2

valens sexus semper attendendus. Error est, Hermaphroditum quandoque habere optionem sexus. Quid an Hermaphroditus, alterutrum semel electum sexum mutare non posse, commode dici queat? Quid an Hermaphroditus & Eunuchi conjugium compatibile? §. 2. Incompatibilis Polyandria. Quid semper Polyginta? Polygamia successiva ceteris paribus compatible. §. 3. Gemelli incompatibiles natiuitate. §. 4. Cum seruis & peregrinis Romano civi incompatible matrimonium. Compatible matrimonium inter Catholicos & Protestantas. Non vero inter Infideles. Matrimonium Mysterium continet. §. 5. E prohibitione graduum incompatibilitas nuptiarum. De facto contracte an dissolvenda? Distinguitur. §. 6. Intra annum luctus matrimonium viduae Incompatible de Jure civili. Aliter Jure Canonico. Non vero viduo. Matrimonium olim incompatible obraptum. An incompatible matrimonium cum adultero vel adultera? Distinguitur. Fidejussores dotium constitutioni incompatibiles. Incompatibilitati matrimonii divortia subveniunt. §. 7. Pregnanti femina poena incompatible. §. 8. Incompatible, habere patriam potest. & esse in patria potestate. Consiliarii dignitas & poena servitus patrie potestati incompatibiles. In Germania incom-

incom-

A

incompatibilis patria potestas cum separatis ab œconomia paterna. §. 9. Adoptio incompatibilis Castratis. Fœminis. Limitatur. Minoribus arrogatis. Tutoribus & Curatoribus arrogantibus. §. 10. Incompatibilitates tutelares.

CAPVT III.

DE

INCOMPATIBILITATE CIRCA IVRA

RERVM.

§. 1. Jus vel in Re vel ad Rem. Rei scimus tertiam speciem circa Rem. §. 2. Quid sit Jus in Re? Quomodo acquiratur? §. 3. Differentia inter jus in re & ad rem. Species furis in re. Dominium species Princeps, reliquas omnes virtualiter complectens. Jus dotium non constituit separatam speciem à Dominio. §. 4. Incompatibilitas in rerum vindicatione. §. 5. An census annuus cum substantia & natura masculini feudi pacto & providentia compatibilis? §. 6. Incompatibile, in re perfecte quaesita jus pignoris vel servitutis &c. mihi adhuc acquiri. §. 7. Incompatibilitas quoad servitutes. §. 8. Incompatibilitas subjecti circa possessionem acquirendam. §. 9. Incompatibilitas materiae quoad possessionem. §. 10. Conjuncta manus paterne incompatibilis quasi possessio muti & surdi in feudo sine scientia

tia & patientia coinvestitorum. §. 11. Hæredi qui-
 dem adita hæreditatis Dominium ipso jure compati-
 bile non vero possessio. Nisi statuto civilissima pos-
 sessio fingatur. §. 12. In paganis incompatible est,
 aliquem testato & intestato decedere. Aliud obtinet
 in militibus. §. 13. Actus morientium non parim
 valent, & partim in suspensio sunt. §. 14. Incom-
 patibile, primo jure testamenti, de hinc, succumben-
 do, jure fideicomm. ex Codicillis petere hæreditatem.
 Limitatur vero hoc. §. 15. In contractibus incom-
 patibilium nulla est obligatio. Ideo per interpreta-
 tionem vitanda. §. 16. Dolus quandoque ipso jure,
 quandoque ope exceptionis incompatibilitatem ope-
 ratur. Dantur quoque pacta contractibus compa-
 tibilia, quædam incompatible. §. 17. Mutuo pa-
 ctum de individuo reddendo incompatible. Com-
 modato, rem non restitui in specie, incompatible.
 §. 18. Incompatible pactum, de re deposita vel oppi-
 gnorata non in individuo reddenda. Deposito pa-
 ctum de non revocando incompatible. §. 19. Em-
 tioni venditioni pactum de non transeundo dominio
 incompatible. §. 20. Incompatible, obligatum ad
 evictionem rem quandam vindicare. §. 21. Locati-
 oni Cond. incompatible interpretatio de casibus pla-
 ne insolitis. §. 22. Clausula precarii & Conducti
 in

in eodem contractu incompatibilis propter possessionem. Quandoque tamen commoda interpretatio adhibenda. §. 23. Pactio Leonina Societati incompatibilis. §. 24. Disparitas stipulatoris & promisoris in verborum obligatione incompatibilis. §. 25. Patria potestati, ut & conjugio donationes certo modo incompatibiles. Debitoribus donationes incompatibiles sunt.

CAPVT IV.

DE
INCOMPATIBILITATE CIRCA IVRA
ACTIONVM.

§. 1. An iudicium possessorium petitorio compatibile. Ordinarie Interdictum retinenda petitorio incompatible. Quandoque respectu diversa possessionis possessorium petitorio compatibile. §. 2. Incompatibile, actiones sibi contrarias cumulare. §. 3. An condemnatio in expensas compatibile exceptioni Rei litigiose. §. 4. Incompatibilitas pœnarum irrogandarum.

CAPVT V.

DE
COMPATIBILITATE, ET INCOMPATIBILITATE DIGNITATVM, ET BENEFICIORVM.

§. 1. Etymologia dignitatis, Definitio dignitatis.

tatis. Diviso in Ecclesiasticam & Secularem. Qui habent Ecclesiasticam, in genere dicuntur Pralati. §. 2. Sub dignitate generaliter continetur etiam Personatus. Specialiter non item. Quid dignitas in specie. Quid Personatus. Alicubi quedam officia dignitates habentur, alicubi non item. Dignitates minus principales vel nominate vel innominatae, vel reales vel personales. Alia dignitas cum administratione, alia honoraria, seu titularis. Quales recensentur quatuor. §. 3. Quid sit Beneficium. Concursus plurium beneficiorum in una persona saepe incompatibilis. §. 4. Ideoque recensentur quaedam dignitates incompatibiles. §. 5. Recensentur casus compatibilitatis beneficiorum ex Hoyeda. §. 6. Consuetudine tamen & dispensatione incompatibilia possunt fieri compatiblea. §. 7. Dignitas secularis varia. Et est vel publica, vel privata. Datur dignitas Mixta, partim Ecclesiastica, partim secularis. §. 8. In Imperio nostro dignitas Ecclesiastica & secularis compatibilis.

CAPVT VI.

DE
COMPATIBILITATE ET INCOMPATIBILITATE OFFICIORVM.

§. 1. Officii Homonymis. Officii descriptio. Officia sunt vel publica, vel privata. §. 2. Unum pluri-

pluribus certo respectu incompatible. Sæpe interest
 Reipublicæ, hoc non fieri in officiis publicis. Imprimis si illis potentia sit conjuncta. Sive officia sint onerosa, sive lucrativa. Oritur inde Confusio. Et Reipublicæ splendori multum deedit. Hujus rei LL. prohibitive. §. 3. Officia compatible ad diversum tendentia. Incompatible, unum officium principale, alterum accessorium. Compatible, que voluntaria Jurisdictionis. Per Principis dispensationem. Plurium officiorum à Principe potest unio fieri. Quin & Confusio. §. 4. Que sint incompatible, arbitrio Judicis relinquendum. Incompatible, que ratione finis & exercitii pugnant. Et plane sunt contraria. Referuntur exempla. Sic incompatible, esse judicem à quo & ad quem, sive appellationis. Recensentur plures incompatibilitates. §. 5. Generalis regula, unde cognoscenda officiorum incompatibilitas. Econtra, unde compatibilitas. §. 6. Qu. an unus diversorum Statuum officialis esse possit? §. 7. In Imperio nostro plures Episcopatus, quin & Episcopatus & secularis dignitas justa ex causa compatibles. §. 8. Seculari Principi Episcopatus secularisatus compatibilis. Exempla Instrumenti pacis. §. 9. Electoralis & Vicaria dignitas compatible. Ut & Directoria & Ducalis, in Circulis.

culis. §. 10. Potest quis Praeses esse in diversis Collegiis. Item Consiliarius in diversis Corporibus. Item Professor Theologiae & Praepositus. Consiliarius Ecclesiasticus & secularis. Syndicus & Praefectus ararii. In Camera Imperii Procurator & Advocatus. Interdum plura officia incompatibilia.

CAPVT I.
DE
INCOMPATIBILITATE
IN GENERE.

§. I.

Incompatibilitatem in omni dari scientia & disciplina, erudite & ex professo monstrat Roxas, Jure Consultus Hispanus, in elegantissimo Tractatu posthumo: de Incompatibilitate Regnorum & Majoratum. In Philosophia decantata regula est: Impossibile idem simul esse, & non esse, quin & contraria eidem subjecto, eodem modo non inexistere, scilicet, quae sub eodem genere maxime distant,

distant, & ex eodem subjecto mutuo se expellunt; juxta Aristotelem 2. *Top.* 21. & 10. *Metaphysicorum* 6. quod problema late persequitur laudatus Roxas *Cap. 3.* Porro deducit idem auctor, dari *Incompatibilitatem* specificè in *Grammatica*, omnium artium Janua & fundamento rectè loquendi, & scribendi *Cap. 13.* In *Logica*, sive *Dialectica*, quæ nos vera à falsis dijudicare docet *Cap. 10.* In *Rhetorica*, quæ ornamentum addit *Cap. 11.* In *Poetica*, arte ingeniosæ præminentia *Cap. 12.* In *Arithmetica*, primam inter scientias Mathematicas obtinente classem *Cap. 5.* In *Astrologia* non reprobata Judiciaria, sed vera, & laudabili scientia naturalis cognitionis elementorum, ac cælorum cum signis & planetis *Cap. 8.* In *Geometria*, sive terræ Mensuratione, ab Ægyptiis inventa *Cap. 6.* In *arte Musica*, ex *Physica* & *Mathematica* mixta, quæ in tonorum, & punctorum, s. vocum consonantia & unitatibus consistit *Cap. 7.* In *Theologia*, omnium scientiarum sacra Imperatrice ac Domina *Cap. 2.* In *scientia Medica*, & *Physica*, quæ contraria curando langventibus vitam prorogat, & jam deploratos, jam desertos, jam in familia orei numeratos, luci auræque vitali persæpe restituit *Cap. 9.* Ut & in scientia nostra legali, seu *Juris-*

prudencia, quæ vera & non simulata vocatur philosophia L. 1. ff. de Just. & Jur. cap. 4. de cujus *Incompatibilitate* in præsentî nostra Dissertatione, auxiliante summo Numine, tantum solliciti erimus.

§. 2. Verbum *Incompatibilitatis* derivatum è dictione: *In*, & adjectivo nomine: *compactus*, vel *compactilis* & *compactile*, è participio verbi *compingo*, ita ut idem sit, ac *non-compactibilitas*, aut res, quæ non pactilis est, teste Roxas *dict. tract. part. 1. cap. 1. n. 16.* Vel à verbo *compatior*, *compatibile* enim omne illud dicitur, quod cum altero concurrere vel simul stare potest: *Incompatibile* è contrario est, quod non admittit alterius concursum, sed potius removeret; Certum, apud Latinos Autores hoc vocabulum non fuisse in utro, adeoque totidem & conceptis verbis in Corpore Juris vix inveniri, sed inventum Professorum Juris Canonici esse putat Hojeda, vel Oxeda de Mendoza, Jctus Carmonensis, in *Traetatu de Beneficiorum Compatibilitate & Incompatibilitate part. 1. in præfat. n. 8.* Ulurpatum tamen est à Bart. in *L. 1. n. 5. Cod. de præpos. agent. in rebus. lib. 10.* quam aliis Interpretibus, qui hunc sunt secuti. Ista vox significatur & exponitur per alios terminos in LL. nam aliter dicitur *Repugnantia* in *L. 148. de R. J. L. 1. Cod.*
de

de furtis. L. 11. §. 7. de Instit. act. Item perplexitas, in L. 68. ad Leg. falcid. L. 16. de Condit. institut. L. si Titius de V. Obl. Cap. 13. §. porro X. de restitut. spoliat. Porro Contrarietas, L. 21. de fideicommiss. libert. L. 2. pr. quand. Appellat. L. 30. de condit. L. 12. pr. de Inoff. testament. L. 30. pro soc. Can. Beatus 5. caus. 22. q. 2. Cap. sollicitudinem de Appell. Omnia quippe incompatibilia quodammodo sunt contraria. Molin. lib. 2. cap. 14. n. 27. Item, Contradictorium, quod simul de eodem non potest concurrere, tanquam simul verum, & simul falsum, B. Dn. Brunnemann. Enchirid. Logic. lib. 2. num. 7. Item Oppositum: quod in uno & eodem adesse non potest. L. 6. §. 2. de hered. Instit. L. 4. pro suo. Impossibilitas L. 45. de hered. Instit. L. 9. L. 14. 15. 16. de Condit. Inst. Aversio, Antipathia (hoc est) contraria passio, Roxas d. Cap. 1. n. 14. Impossibilitas, Castanæus Distinct. in verb. Impossibile.

§. 3. Juridice & Moraliter Incompatibile quid est absolute & simpliciter, vel secundum quid. Absolute, quod implicat Contradictionem ex parte Dei & Rei; v. g. ad Heb. 6. dicitur, Impossibile esse Deum mentiri. Secundum quid tale dicitur, vel ex hypothesi voluntatis, & decreti, vel

prohibitionis divina, qualis est in conjugio quoad fratres & sorores, vel ex hypothesi voluntatis humana, hujusque iterum vel Gentium, vel Civitatis, vel civitate inferioris e. g. patrisfamilias lux familiae imperantis: ut incompatibilitates earumque divisiones quoad alias disciplinas, Mathematicam, Physicam, &c. nunc taceam. Docendi vero gratia Incompatibilitas juxta Jura nostra ulterius dispesci potest in Incompatibilitatem natura & Jure ralem. Bachov. ad §. 6. Instit. de hered. Instit. n. 2. quibus adjungi potest Incompatibilitas ob perplexitatem de facto, Bart. ad L. 1. de cond. Instit. NATURA per se Incompatibile dicitur, cum natura impedimento est, quo minus existat, §. 11. Instit. de Inut. stipul. qualia notantur in LL. caelum tangere d. §. 11. Caelum ascendere, L. 7. de V. O. Immortalitatem praestare, L. 8. Cod. de Contrahend. stip. Mortuum servum manumittere, L. 6. §. 1. de condit. & demonstr. L. 8. §. 7. de cond. Instit. Dare Hippocentaurum, vel aliam rem, quae non est in rerum natura, neque futura speratur, §. 1. Instit. de Inutil. stipul. L. 35. de R. J. Simul sedere & ambulare, L. 124. de V. S. Factum infectum fieri, L. 31. de R. J. L. 12. §. 2. de capt. & postlim. revers. FULRE Incompatibilia dicuntur omnia facta, quae laedunt

dunt pietatem, existimationem & verecundiam nostram, & ut generaliter dicam, quæ contra bonos mores fiunt, nec facere nos posse credendum est, *L. 15. de cond. institut.* Ea igitur, quæ contrariantur legi divinæ, *Incompatibilia* habentur, & generaliter omnia illa, quæ moralem in se continent turpitudinem, vid. *Feld. ad Grot. lib. 3. c. 19.* quamvis enim ea, quæ Jure communi positivo prohibentur, non sint absolute *Incompatibilia*, Jus enim hoc mutari potest, quin & istud, quod in hac Republica contra leges, adeoque *Incompatibile* est, in altera licitum & compatibile esse potest, *L. 137. §. 6. de V. O.* nisi in ipsis aliqua sit moralis vitiositas. Variæ adhuc divisiones *Incompatibilitatis* adduci possent, sufficiat, ratione objecti in sequentibus pertractandi *Incompatibilitatem* divisisse, secundum tria Juris objecta, scilicet in *Incompatibilitatem*, (1.) quoad Jura Personarum, (2.) quoad Jura Rerum & (3.) quoad Jura actionum. Porro ultimo exponam *Incompatibilitatem* Dignitatum, quin & Officiorum.

CAPVT II.

DE

INCOMPATIBILITATE

QVOAD IVRA PERSONARVM.

§. 1. Ia

§. I.

In Adamo utrumque sexum, Masculinum & fœ-
 mininum mixtum latuisse, patet è *Genes. 1. v. 27.*
 qui de hinc ab invicem fuit discretus *Genes. 2. v. 21.*
22. 23. sed jam naturaliter *incompatibile* est, unum
 hominem utroque sexu à Natura donatum esse,
 ita, ut hos duos divisos Sexus Hermaphroditus
 (dictus ab *Ἐρμῆς*, h. e. Mercurius, & *Ἀφροδίτην*, hoc
 est Venus; quia in Poëtarum fabulis fertur quis-
 piam talis fuisse, è Mercurio & Venere procreatus)
 seu Androgynus (ex *ἀνδρῶν* & *γυναικῶν*, quod è viro & mu-
 liere quali constet) simul & *aqualiter*, ad generan-
 dum & concipiendum, possideat; teste enim Ga-
 leno *lib. 2. de Semine cap. 3.* *Impossibile est, quod talis*
maris & fœmine distincta atque divisa membra esse
possint in Hermaphrodito, ut alia in maris, alia in
fœmine semine possint contineri; imo ex Mathema-
tica demonstratione facile deprehenditur, naturali-
ter impossibile esse, quod unus solus individuus valeat
operari in simul tanquam fœmina, vid. Roxas pag. 2.
cap. 3. n. 4. 8. 9. 10. ubi more suo nerveose decidit
 dubium: si primogenitus sit Hermaphroditus,
 secundogenitus vero simpliciter Masculus, quis-
 nam eorum in successione Majoratus, Senioratus
 vel Fideicommissi familiae præferri debeat? Præ-
 valens

valens sexus semper attendendus. *L. 10. ff. de statu hom. & Hermaphroditus*, in quo virilia prevalent; posthumum hæredem instituere potest *L. 6. §. hermaphroditus. ff. de lib. & posthum.* & testamento testis adhiberi. *L. 15. §. 1. de testib.* ad successionem in feudis *arg. 2. feud. 1.* ad officium Judicis & Advocati admitti *arg. l. 1. §. 6. ff. de postul. & juxta Carpoz. Consist. lib. 2. def. 16.* non permittendum est Hermaphroditis Matrimonium contrahere, priusquam ex inspectione de sexu potiori constet. E dictis ulterius fuit, erroneam esse illorum sententiam, qui putant, ob æqualitatem sexus utriusque, optionem concedendam esse tali Hermaphrodito, quem velit ratione matrimonii contrahendi eligere sexum; hanc sententiam tribuunt Sanchez. *de Matrimonio lib. 7. Disp. 106. n. 6. & Caranzæ Tract. de partu c. 17. num. 68.* Æque absurdam sententiam ulterius inferunt, quod Hermaphroditus semel electum sexum mutare nequeat, Sanchez. *d. l. Gutierrez. de Matrimonio 117. Zach. 3. 9. Med. legal. tit. 1. q. ult. n. 1, 2.* Enim vero, posita hypothefi; utrumque sexum hæctenus fuisse æqualem, quid obstaret, quo minus diverso tempore virilia atque muliebria, generationis & conceptionis officia obire possit? Cæterum de *compatibilitate & in-*

compatibilitate conjugii Hermaphroditorum & Eunuchorum, vid. Dn. Præsidis fratrem D. Hieronymum Brückner. *decisione Matrimoniali cap. 11. & 12. per totum.*

§. 2. Polyandriam, sive Conjugium unius Mulieris cum pluribus simul Viris naturæ rationali, & sociali repugnare, nemo forte inficiabitur; Deus enim *Deuter. 24. v. 4.* abominatur ejusmodi cohabitationem, qua una mulier, postquam cum alio, quam primo viro una caro facta est, simul alibi carnaliter miscetur. Aug. *de Nupt. & Concupiscentiæ lib. 1. c. 9. & de bono viduit. cap. 7.* utpote per quam omnes matrimonii fines confunduntur & invertuntur; adeoque nunquam, nequidem in casibus necessitatis permittendum, sed iis, qui remediis opus habent, alio modo consulendum, vid. Brückneri *decis. Matrim. cap. 14. num. 1. 2. 3.* utrum vero idem de polygama simultanea, præsertim in certis casibus necessitatis inevitabilis, dicendum sit, Idem disquirat, *dict. cap. 14. per tot.* Polygamia tamen successiva inter casus Incompatibiles ordinariæ (vid. tamen de Jure Canon. quoad Clericos *cap. 3. de Bigam. non ord. & cap. 3. 5. v. cum ergo. cap. ult. dist. 34.*) non est referenda, dummodo nuptiarum secundarum præmaturitas, honestati adversa & incerti-

c̄ertitudinem prolium causans, evitetur. Brückn:
cap. 15. Roxas part. 2. cap. 4. per tot.

§. 3. Naturaliter quoque *incompatibile est*,
 uno impetu ex utero matris duos infantes produci
per L. Arethusa 15. ff. de stat. bom. L. si fuerit. 11. §.
fin. ff. de Reb. Dub. à natura quippe constitutus fuit
 ordo successive, per prius & posterius, unus post
 alium, adeoque *Incompatibile est*, quod pariter
 duo uno temporis puncto simul nascantur, quem
 ordinem in nascendo demonstrat sacra pagina ex-
 emplo nativitatis Esau & Jacob. *Genes. 25.* Item
 Phares, & Zaræ *Genes. 38.* Perez. de Lara *in com-*
pend. Vita bom. cap. 12. n. 14. & seq. Excipiunt
 tamen casum partus monstrosi & supernaturalis, si
 scilicet divinitus supra naturæ ordinem id eveniat,
Roxas part. 2. cap. 5. & DD. ab eo citati. n. 5. in fin. 8.
9. 10. 11. Ubi in simul opinionem Caranz. *de mul-*
tiplici partu explicat.

§. 4. Ob *Incompatibilitatem Status cum*
fervis & peregrinis Civibus Romanis Connubium
 quoad effectus patriæ potestatis, & alia, quæ sunt
 Juris Civilis, non erat *pr. Instit. de Nupt.* sed tantum
 Contubernium. *L. 3. Cod. de Incest. Nupt.* Hodie
 vero quilibet, si etiam diversarum religionum sint,
 matrimonium contrahere possunt, vid. *Commen-*

tatores, *ad hos Textus* : Disparitas Religionum in Imperio Rom. German. vi publicarum Constitutionum, Pacificationis Religiosæ & Instrumenti Pacis Osnabrugensis permissarum juxta mores nullam *Incompatibilitatem* infert, aliud vero est inter Christianos & Infideles v. g. Mauros & Judæos L. 5. *Cod. de Judæis*. Menoch. *de A. F. Q. lib. 2. cas. 201.* Si tamen de facto tale matrimonium forte ex errore sit contractum, id non dissolvendum crediderim, juxta Pauli monitum *1. Cor. VII. 13. 14. 16.* exceptionem vide *v. 15.* Si accurate rem expendis, secundum principia Juris Canonici & juxta forum divinum interius non est vere & proprie sic dictum matrimonium, adeoque *Incompatibilitas* inter Infideles, & fide Christiana salvifica destitutos. Verissime enim dixit Paulus *Rom. XIV. v. 23. omne quod non est ex fide, peccatum est*; Conjunctio autem Infidelium, licet externe Religionem Christianam forte profiteantur, certe non est ex fide, ideo peccatum, & potius scortatio est, vid. *Can. 28. Q. 1. & seq.* utur in foro exteriori tale conjugium toleretur. Status vero Conjugii legitimi, stricte sic dicti, & secundum ordinationem divinam considerati, insigne Mysterium in se continet, teste *Ephes. V. 32. Tob. VIII. 5.* quod à paucis, prohdolor!

dolor! attenditur: Cum tamen ex hoc principio rite observato multæ salubres decisiones Matrimoniales formari possent.

§. 5. Prohibitio divina graduum Consanguinitatis & affinitatis *Incompatibilitatem* nuptiarum generat juxta §. 1. & seq. *Inst. de Nupt.* prohibitio ulterior humana *Incompatibilitatem* quoque inducit; hæc vero, mediante dispensatione, à Consistoriis & Judiciis Ecclesiasticis impetrata, facile resolvitur in *Compatibilitatem*. *Incompatibiles* sunt quædam nuptiæ contra prohibitionem legis divinæ contractæ; adeo, ut si ex ignorantia forte personæ conjunctæ sint, v. g. parentes & liberi, vel fratres, & sorores, illæ, juxta tutiorem sententiam, in tali conjunctione permanere nequeant, vid. *Levit. XX. 11. 12. 14. 17.* & *Carpzov. lib. 2. Def. consist. 99. n. 12. & part. 4. Const. 24. Def. 11.* Vide tamen quoad fratres & sorores ex ignorantia conjunctos, & separationem non desiderantes dissent. *Struv. Syntagm. Jur. Civ. de Rit. Nupt. §. 50.* *Lyncker. in Analect. ad Locam. Institut. tit. 10. de Nupt.* Item in *Analect. ad Dessel. p. 220. & 228. q. 3.* *Compatibiles* tamen & non iterum dissolvendæ nuptiæ personarum in reliquis Jure divino prohibitis gradibus, arg. *Levit. XX. 19. 20. 21.* nisi utraque perso-

na ob scrupulos conscientiae dissolutionem urserit,
Mev. part. 3. decis. 391. Beust. *de spons. cap. 52. p. 2.*
Carpz. P. 4. Const. 23. def. 11. n. 6. § lib. 2. def. con-
sist. 99. n. 7. 8. Richt. *p. 1. decis. 11. n. 28.* Struv. *Ex-*
ercit. 29. thes. 50. & tale quid permittens Magistrat-
 us non tam dispensat in Lege divina, quam insitit
 literae legis presse ejusque mentem exequitur.

§. 6. Varii casus *Incompatibilitatis* adhuc
 reperiuntur in materia matrimoniali, sic *incompa-*
tibile est viduae iteratum matrimonium, quae mari-
 to mortuo (vid. *L. 9. § 11. pr. § L. 23. ff. de his qui*
not. infam. L. 8. § 4. Cod. de divort. L. 53. §. 3. Cod.
de Episc. § Cler.) antequam partum ediderit *L. 11.*
§. 2. de his qui not. aut intra annum luctus *L. 2. Cod.*
de secund. Nupt. sine Principis & Superioris conces-
sione L. 10. in pr. de his qui notant. ad secundas nup-
 tias festinaverit, & infamiam juxta Jus civile contra-
 hit, vid. *L. 10. §. 1. d. tit. Carpz. 2. def. 106.* secus est
 de Jure Canonico *C. P. F. X. de secund. Nupt.* Rit-
 tershus. *de different. c. 2. §. 4. in fin. L. 2.* vid. *Carpz.*
2. def. 161. Vidui vero non ludent *L. 11. de his qui*
not. infam. vid. *Carpz. 2. def. 160. 161.* adeoque his
 intra annum luctus matrimonium compatibile.
 Porro Raptus crimen inter raptorem & raptam li-
 cet sponsam quondam Jure Romano etiam indu-
 cebat

cebat *incompatibilitatem* matrimonii contrahendi
*L. unic. Cod. §. 1. de Rapt. Virg. & L. penult. ff. de vi
publ.* sed iste rigor hodiernis moribus juxta Jus Ca-
nonicum *cap. penult. & ultimo X. de rapt. tempe-*
ratus, confer Brunnem. *ad dd. LL. Carpzov. Crim.*
part. 1. q. 40. n. 29. Pudicitiae tutelae gratia pro-
hibitum, & *incompatibile* erat matrimonium cum
eo cave qui quæve adulterii damnatus damnatave
est. *L. 29. §. 1. ad L. Jul. de adult. L. 9. Cod. eod. L. 1.*
§. 2. de Concub. L. 37. §. 1. de Minor. quod tamen
quodammodo correctum *Novell. 22. c. 13.* & licet
moribus nostris regulariter quis non prohibeatur
in uxorem ducere quam per adulterium polluit
Carpz. *lib. 2. def. Consist. 14.* attamen si adulter vel
adultera vitæ prioris conjugis fuerint insidiati, vel
conjuges vivente sibi invicem matrimonii fidem de-
derint, *Incompatibile* postea contrahendum matri-
monium est, vid. Carpzov. *d. l. def. 15.* & Titulum
Juris Canonici *de eo qui dux. in uxor. quam per ad-*
ult. Circa matrimonium etiam notandum, fide-
jussores cum dotium constitutione *incompatibiles*
esse; etenim Jure prohibitum, fidejussores dotium
dari, aut fidati sint, non obligari. *tot. tit. Cod. ne fi-*
dejuss. dot. dent. Cujus decisionis ratio non alia
est, quam, ne in matrimonio generetur perfidiæ
causa.

causa. At vero constante matrimonio propter inopiam mariti, aut bonorum dissipationem ad dotis exactionem aut cautionem agi potest, vid. Gail. 2. obs. 84. n. 10. sciendum quoque est nuptiis contractis juxta Protestantium sententiam variis de causis divortia non raro in eorum Consistoriis decerni, & sic quaedam matrimonia incompatibilia aestimari, vid. Brückneri decis. matr. 16. & seqq. cum in Religione Romana juxta principia Juris Canonici aliud obtineat.

§. 7. Incompatibilis est poena irroganda praegnantis feminae. Enimvero nasciturorum gratia praegnans nullo modo supplicio supponenda, sive poena mortis, sive alia corporis afflictiva ei fuerit dictata L. 3. ff. de poen. L. 18. ff. de stat. hom. ne scilicet innocens partus cum nocente matre extingvatur & pereat, sed differtur poena post editum partum per sex septimanas, imo quandoque infantem lactanti poena corporis afflictiva mitigatur & attemperatur, Carpz. Crim. p. 3. q. 137. n. 21. 22. & q. 144. num. 54.

§. 8. Incompatibile est, aliquem habere patriam potestatem & simul esse in patria potestate L. 21. ff. ad L. Jul. de adult. proinde nepos ex filio, in potestate patris existente, in avi quoque potestate

te cum patre suo aestimatur. *L. s. ff. de his qui sui, §. 3. inst. de patr. pot. & quia incompatible est, aliquem simul esse patrem & filium familias, hinc arrogatus, si liberos hactenus habuerit in sua potestate, non solum ipse potestati arrogatoris subicitur, sed & liberi eius in ejusdem fiunt potestate, tanquam nepotes. L. 2. §. 2. ff. de adopt. L. 15. pr. eod.* Notandum, Romæ summam Patriciatus sive Consiliarii dignitatem filiosam. delatam *incompatibilem* fuisse cum existentia in patria potestate, §. 4. *inst. quib. mod. jus patr. potest. solv.* idque hodie in Consiliariis Principum Imperii obtinet. Nec Jure Romano pœnæ servitus patriæ potestati compatibilis, §. 3. *Instit. d. l.* In Germania liberi per separationem à patris Oeconomia patriæ potestati eximuntur, *Carpz. 2. Const. 10. def. 1.*

§. 9. Jure Justiniano Castrato adoptio incompatibilis est & illicita §. 9. *Inst. de adopt.* Leo tamen permisit *Novell. 26.* Incompatibile est eum adoptare vel arrogare, qui ipse capax foret generare liberos. *L. 12. §. 2. de adopt.* nec ordinariæ scœminis adoptio compatibilis, quia nec naturales liberos in patria potestate habere possunt, nisi in solatium liberorum amissorum §. 10. *inst. de adopt.* adeoque non ut filium habeant in potestate, sed in
D
sola-

solatium orbitatis, & ut heredem habeant. Leō
 tamen simpliciter fœminis permisit, etiam Virgini-
 bus. *Novell. 26. & 27.* quæ in Oriente recepta, ut
 constat è *Harinenop. lib. 2. tit. 8. §. 4.* Item incom-
 patibile est aliquem plures arrogare, nisi ex justa
 causa; sed nec majorem minor licite arrogat, *L. 15. §. 3. ff. de adopt. L. 40. §. 1. eod. §. 4. instit. eod.*
 Ob periculum intervendendum rationum in-
 compatibilis est arrogatio pupillæ vel minoris à
 Tutore & Curatore facta. *l. 17. ff. de adopt.* sicuti ex
 identitate rationis Jus civile harum personarum
 nuptias prohibuit, *l. 36. 59. 60. 66. ff. de R. N. & L. 1. 1. tot. tit. Cod. de interd. mat. int. tut. & pup.* quod ta-
 men moribus non obtinet *Beust. 1. de spons. cap. 21. in fin.* *Struv. Exerc. 29. Thes. 29. n. 6.*

§. 10. In materia quoque tutelari incompa-
 tibilitatis legales inveniuntur effectus; prohiben-
 tur enim Tutelam suscipere (1.) ratione status, ser-
 vi §. 1. *instit. qui test. tutor. dar. poss. l. 10. §. fin. l. 22. l. 28. §. 1. de Test. Tutel. l. 5. Cod. eod.* (2.) Peregrin-
 nus. (3.) Deportatus, in tantum, ut peregrinitas
 sublecuta extingvat tutelam. §. 4. *Inst. quib. mod. tut. fin.* (4.) Filiusfam. qua talis, *l. 16. pr. l. fin. de tutel. l. 73. de R. l. l. 21. ad leg. Jul. de adult.* (2.) Ra-
 tione sexus fœminæ; excepta matre & avia tam pa-
 terna,

terna, quam materna juxta *Novell. 118. cap. 5.* dummodo SCto Vellejano, secundis Nuptiis omnique ll. auxilio renuncient. *l. 3. Et auth. matri Cod. quand. mulier tut. off. fung. Nov. 94. cap. 2.* (3.) Ratione ætatis prohibentur Minores 25. annis §. 2. *Inst. qui testam. tutor. l. 37. §. 2. de test. tut. L. fin. Cod. de legit. tut. Novell. 118. cap. 5.* (4.) Ob morbum prohibentur furiosi, §. 2. *Inst. qui testam. tut. dant. mente capti, §. 4. Inst. de Curat. Mutus, l. 10. §. 2. de legit. tut. Surdus, §. 4. Inst. de Curat. ita nati, Cæcus, l. unic. Cod. qui morb.* (5.) Ob insanos mores prodigus, *l. 14. de R. J. l. 12. §. fin. de tut. dat. Infamis, l. 17. §. 1. de test. tut.* (6.) Pupilli creditor vel debitor, *Novell. 72. cap. 1. 2. 3. 4. 5.* Inimicus, *l. 4. l. 27. §. 1. de test. tut. l. 8. de confirm. tut. l. 3. §. 12. de suspect. tut. l. 6. §. 17. 18. de Excus.* (7.) Clerici, & Monachi, *l. 52. pr. Cod. de Episc. & Cler. Novell. 123. cap. 5. cap. qui. d. 13. d. t. 88.* (8.) Miles, *l. 4. Cod. qui tut. dar. poss.* (9.) Judæus non potest esse tutor Christiani pupilli. *l. 15. §. 6. de Excus. Finckelth. obs. 84. n. 38. & alii.*

CAPVT III.

DE

INCOMPATIBILITATE
CIRCA IVRA RERVM.

D 2

§. 1. Res

§. I.

Relicto Jure personarum ad *Jus Rerum* devolvimur, quod non demum ex Interpretum ingenii, sed statim ex jure media Jurisprudentiæ, quam Justinian, in §. 3. *instit. de legit. agnat. success.* exponit; dividitur in id, quod *IN RE*, cujus fit mentio in l. 2. §. 22. *de vi bon. rapt. l. 30. de noxal. act. l. 19. de damn. infect. l. 8. §. 1. Cod. de præscript. 30. annor. §. 4. instit. de usufr. Junct. pr. Instit. eod. & Ad Rem*, cujus meminit cap. 1. *X. de concess. præb. l. 3. de O. & A. cap. 8. de concess. præb. in 6. Cap. 40. de præb. in 6. & c. un. de sequest. possess. in Clem. nobis competit*: rejecta tertia specie; Sebast. Medici *de conservant. poss. gl. 2. p. 3. n. i.* Juris *CIRCA REM*, quod administratoribus competere putat; per id enim jus, neque ipsa res nobis est devincta, nec homo aliquis ad eam rem præstandam Juris vinculo nexus est, sed ejus exercitium immediate ex Legibus, vel naturæ decreto alicui datum est, & pro varietate objecti, vel rei circa quam lex nobis potestatem aliquam tribuit, varium quoque est, e. g. jus abstinendi. §. 5. *instit. de hered. qual. & diff. l. fin. Cod. de Jur. delib. ad cresc. l. 1. pr. l. 3. de usufr. accresc. deliberandi. tot. tit. ff. & Cod. de Jur. delib. Immunitatis tot. tit. ff. de Jur. immunit. gladii l. 6. §. 8. de offic.*

offic. presid. & sexcenta alia ; quo etiam pertinet
 jus, quod habemus circa feras bestias §. 12. *de R. D.*
 de quo hic non agimus, sed potius de eo jure, quod
IN RE, vel AD REM habemus, per quod res ipsa
 nobis subdita, vel persona ad eam præstandam ob-
 ligata est, vid. Gerh. Feltmann. *tract. de Jur. in re,*
Et ad rem cap. 8. per tot.

§. 2. Jus *IN RE, ein dinglich Recht, oder*
dingliche Berechtigung, est potestas legitima ho-
 minis in re competens propter qualitatem, qua ipsa
 res ex Dei, aut Mortalium dispositione affecta, vel
 quæ ab eo occupata, eive tradita, aut alio modo
 ad eum pervenerit, perquam ea res ipsi homini ob-
 noxia & subdita : definitore Feltmann. *dict. Tract.*
cap. 9. per tot. ubi eam late persequitur ; illudque
 non acquiritur per conventionem, sed rei traditio-
 nem, prout late defendit Felcm. *dict. Tract. cap. 10.*

§. 3. Et cum magna sit differentia inter jus
 in re & ad rem, *Paris. 4. cons. 83. n. 17.* quia ex jure
 in re actio oritur in rem nobis obnoxiam contra e-
 jus detentorem §. 1. *inst. de act. L. 5. pr. de O. Et A.*
 Ex jure ad rem vero actio tantum in personam na-
 scitur, Locam. *de caus. act. §. 9. Vigel. repert. Jur.*
cap. 32. hinc Jus *IN RE* nobilius est & præstantius,
 quam Jus *AD REM* Tusch. 4. *Conclus. 626. pri-*

mum in effectus incompatibilitatis Juris IN RE
 inquiramus. Hujus Juris INRE juxta diversa ge-
 neris remedia, quibus rem prosequimur, Hahn. de
 Jure Rer. Concl. 23. Feltm. cap. 11. §. 12. & 33. quin-
 que dantur species, nimirum DOMINIVM, sive
 proprietas, das Eigenthumb, oder die eigenthumb-
 liche Gerechtigkeit. §. 44. 45. inst. de R. D. 46. §. 1.
 l. 74. de fart. l. 2. §. 1. si ser. vind. l. 13. §. 1. de damn.
 inf. l. 6. Cod. de pact. int. Empt. & Vend. l. 16. Cod.
 de prad. min. l. 13. §. 1. Cod. de Judic. quæ species
 Princeps cætera Jura IN REM virtualiter compre-
 hendit, & rei corporalis vindicationem, ut voca-
 tur in l. fin. Cod. rer. amot. sive proprietatis asserti-
 onem parit, quæ aliis in rem actionibus opponitur
 in §. 1. inst. de act. l. 1. §. 1. junct. l. 23. de R. V. (2.)
 PIGNUS, die Pfands-Gerechtigkeit, l. 30. de
 nox. act. l. 11. l. 19. ff. de damn. infect. Lud. Molin.
 de Just. & Jur. disp. 528. n. 2. quo etiam Jus hypo-
 thecæ pertinet, l. 1. de pign. act. l. 17. §. 2. de pactis ex
 quo lure IN RE hypothecaria competit l. 17. de pi-
 gnorib. §. 7. instit. de act. (3.) SERVITUS, die
 Dienstbarkeit, oder dienstliche Gerechtigkeit,
 dict. l. 30. de nox. act. l. 13. §. 1. l. 19. de damn. infect.
 l. 2. §. 22. de vibon. rapt. Molin. disp. 11. n. 4. adde
 Matth. Canal. Consil. divers. Acad. 28. n. 13. Tom. 3.
 quæ

quæ parit confessoriã §. 2. *instit. de act.* (4.) **POSSESSIO**, der Besitz, unde præsto sunt remedia possessoria, sive interdicta directa & utilia pro acquisito Iure possessionis competentia, *L. 1. §. 4. & fin. uti possid. l. 3. Cod. Interd. l. 14. §. fin. de Except. Rei Jud. princ. §. 4. in fin. §. 6. & ult. instit. de interd. l. 2. §. 2. de interd. Junct. §. 1. inst. de act.* (5.) **JUS HEREDITARIUM**, Erb-Recht oder Erb-Gerechtigkeit, quo hæreditas ad nos pertinere, seu nostra esse dicitur *l. 5. §. 5. de his qui effud. l. 8. Cod. ad exhib. l. 6. pr. de relig. l. 49. mand. l. 3. Cod. de reb. alien. non alien. l. fin. §. 1. pro suo. l. 91. ad L. falcid. Wefenb. de Her. Pet. num. 8. pr. 10. 11. M. Pistor. 2. Conf. 33. n. 18. 1. conf. 25. num. 28.* Vid. H. Hahn. *de Jur. Rer. & Jur. in re speciebus per tot.* & quia Vindicatio rei dotalis, cujus fit mentio in *l. 9. Cod. de R. V.* peculiarem vindicationis speciem non constituit, ideo (6.) speciem Juris in re **IUS DOTIUM**, à Feltmanno *dict. cap. 11. §. 22. 24.* & Eyben. *disqu. instit. 6. obs. 5. n. 24.* adjectam non agnoscimus.

§. 4. Ex re controversa oritur incompatibilitas tam circa res *commercio hominum exemptas*, sacras & religiosas, quæ à nullo privato, nisi ab eorum œconomio vindicari possunt. *l. sancimus. 21. Cod. de sacros. Eccles.* quam circa res *alienas*, *l. 4. Cod.*

Cod. fin. regund. utpote nostrum dici nequit, quod alieno possidemus nomine, quodque ex causa nobis auferri potest, *l. est species 2. ibique gloss. ff. pro suo.* ut & *præscriptas, l. 3. Cod. de præscript. & peremptas, l. 15. §. fin. cum l. seq. de R. V.* quo etiam pertinet *abusus* reipublicæ quippe rei interest, ne quis res sua male utatur. §. 2. *Instit. de his qui sunt sui, vel alieni Iuris.*

§. 5. Pertinet huc singularis quæstio: utrum Compatibilitas substantiæ & naturæ feudi, vel sub feudi Masculini pacto & providentia admittat censum annum salva ejus proprietate? quod primo intuitu negandum videtur; res enim pro censu, vel canone annuo infeudata in dubio præsumitur potius res Emphytevtica, in qua census annuus est de ejus substantia. §. 3. *Instit. locat. l. 1. Cod. de Iure Emphyt.* præsertim si in concessionis instrumento Canon nominatur, ein Erbziutß, nec propter fundum infeudatum præstandæ sunt fidelitates, Jurementum & servitia personalia. Rosenth. *de feud. cap. 2. concl. 63. n. 1. lit. B. Menoch. 3. præf. 91. num. 14.* Nullam vero incompatibilitate n substantiæ feudi canonis annui præstationem inferre ex sequentibus patebit; quamvis enim annui census præstatio naturam feudi aliquantulum alteret, quia vero

vero feudi substantia in fidelitate consistit, quæ per
 acceptationem canonis annui, præsertim exigui,
 qui magis datur in quandam subjectionem, hono-
 rem & recognitionem, quam ob commodum pec-
 uniarium, remissa non est, Rosenth. *cap. 9. concl.*
43. n. 5. lit. f. idcirco ejusmodi feudum censuale in
 reliquis secundum feudi naturam regulatur, adeo-
 que iisdem culpis & causis, quibus alia feuda amit-
 tuntur, finitur. Rosenth. *d. cap. d. con. num. 7. lit. b.*
 hinc etiam foemina à successione feudi vel subfeudi
 censuales excluduntur, si præter annum canonem,
 quoad fidelitatis contenta, sive jurata, sive injura-
 ta nihil mutatum reperitur. Rosenth. *cap. 7. concl.*
33. n. 25. & ita de Jure respondit Illustr. Facult. Jurid.
 Elect. in Fridericiana Hallensi. Mens. Nov. 1694.
 his verbis: So erscheinet daraus allenthalben so
 viel, daß des Defuncti Schwestern sich dieser Al-
 tfer keines weges anmassen können, sondern es
 seynd solche an den Alfterlehn-Herrn wieder zu-
 ruck gefallen, B. N. W. Et in contradictorio
 Judicio Dn. D. J. C. H. contra H. P. Schwestern,
 Illustr. Facultat. Jurid. Julia Helmstad. Mens. Jan.
 1695. sequenti modo: Daß Beklagte die quæsti-
 onirte Altfer Herrn Klägern mit denen fructibus à
 tempore litis contestatæ abzutreten, und einzuräu-
 E ment

men schuldig, und darzu zu condemniren und ver-
urtheilt werden, B. H. W.

§. 6. Quia nec civilis nec naturalis obliga-
tio in re propria consistere potest, idcirco Ulpian,
in *L. 45. de R. I.* lequentem pignoris incompatibili-
tatem *L. 39. ad Edict.* lequentibus expressit: neque
pignus, neque depositum, neque precarium, ne-
que emptio, neque locatio rei in solidum sua per-
fecte & irrevocabiler propriae consistere potest
*L. 51. l. 29. l. 2. de pign. act. l. usufrui. §. pr. si usufru-
pet.* sicut enim res mea non potest ulterius mea fieri
L. 4. §. lana 19. de Usucap. §. item nemo rem suam
Instit. de inutil. stip. ita etiam jus pignoris vel servi-
tutis non acquiri potest in re perfecte & irrevocabi-
liter quaesita, nec enim res propria alicui servire
potest. *l. 26. si usufru. pet. L. cum in fundo. 78. de Jur-
dot.* nam res cum alio communis pignori potest
& servire. *Dec. add. L. 45. n. 2. ubi n. 4.* quoque tra-
dit; quod res mea mihi ex nova acquiri possit ac-
quisitione, quando nimirum prima acquisitionis
causa de jure forte specialis sit dubia, vel per secun-
dam pingvior fiat acquisitio; sic etiam ratione
possessiois vel alterius juris deficientis, quod ap-
ud tertium reperitur, quis proprietatem suam pro
pretio possessionis emere potest *L. res pignoris. 37.*
de

de acquirend. poss. L. 34. §. rei. L. existimo. de contrab. empt. Wefenb. add. l. 45. n. 89. Oldendorp. ibid.

§. 7. Exemplum insignis incompatibilitatis reperitur quoad individuum servitutum materiam in *L. fin. ff. comm. præd.* Ubi consensus omnium Dominorum servitutis in constituenda servitute prædiali requiritur; servitus enim ob individuum ejus naturam pro parte acquiri, vel cedi nequit, *L. pro parte ff. de servitut.* Ex quibus inferitur, quod si diversis temporibus consentiant Domini, tunc actus primus factus in uno tempore confirmetur per novissimum factum in alio tempore; quia fingitur, uno tempore omnes dominos socios celsisse, sive consensisse: si vero actus fiat illo tempore, à quo, vel ad quod cedere, aut consentire non valent, tunc actus ille de iure civili non est *compatibilis*, quia fictio translativa requirit habilitatem in extremis de tempore à quo, & in tempore ad quod. *L. 18. §. seqq. ex quib. caus. maj. L. 55. de Usucap. Paul. de Cast. ad dict. L. fin. comm. præd. n. 2. Roxas p. 5. cap. 2. n. 10. 11. 12.*

§. 8. Ratione Subjecti occupantis possessionem incompatibilitas acquirendi deprehenditur in eo, qui affectionem, sive animum sibi possidendi non habet, *L. 3. §. 1. 3. l. 8. de acq. poss. l. 153.*

de R. I.

de R. I. Veluti infans, & pupillus ejus ætatis, ut intellectum non capiat, L. 1. §. 3. 9. 10. l. 18. §. 1. l. 32. §. 2. de acq. poss. Furiosus, l. 1. de bon. poss. Ignorans, l. 3. §. 2. de acquir. poss. Errans, l. 34. pr. d. t. Hæreditas jaceos, l. 1. 11. 15. si vis, qui test. liber. l. 45. §. 1. de Usurpat. qui possidetur ut servus. l. 118. de R. I. & in aliena potestate est, ut filius fam. l. 49. §. 1. de acq. poss. l. 93. de R. I. qui ex causa, quæ possidendi animum jure afferre nequit, rem tenet, e. g. rei servandæ, vel damni infecti causa, venuris nomine. L. 3. §. fin. l. 10. §. 1. de acq. poss. l. 9. de R. V. l. 12. quib. ex caus. in poss. eat. qui precario rogavit l. 2. §. 3. l. 6. §. 2. l. 8. pr. l. 20. 21. de precar. qui Ususfructus nomine in possessione est. l. 6. §. 2. d. tit. l. 60. §. fin. de usufr. qui alieno possidet nomine. l. 1. §. 20. l. 32. §. 1. l. 18. pr. de acq. poss. ut Colonus, Inquilinus, Conductor, l. 6. §. 2. l. 1. Cod. comm. de Usucap. l. 9. de R. V. Superficiarius, l. 3. §. 7. uti possid. superficies enim sola, quam habet, possideri nequit, l. 15. §. 12. de damn. infect. sed natura coheret solo, l. 44. §. 1. de O. & A. Commodatarius, l. 8. commodat. l. 3. §. 20. de A. P. l. 9. de R. V. & alii.

§. 9. Ob incompatibilitatem materiæ naturaliter, realiter, vere ac proprie possideri nequeunt bona incorporalia. L. 43. §. 1. de A. R. D. l. 4. §. 27. de Usucap. quia corpora non sunt, adeoque nec tangi,

tangi, nec videri, nec possideri proprie possunt, sed in iis inducitur tantum *quasi possessio* ex actu, vel contradictione, cum sublecuta scientia, & patientia eius, in cuius præiudicio quis eam acquirere intendit, *l. incorporal. Cod. de servitut.* Covarruv. in 2. prælect. ad cap. *possessor de R. l. n. 8.* Jo. Baptist. Card. de Luca in *Theat. Verit. & Just. Tom. 3. Tr. 2. part. 1. discurs. 34. n. 21. & discurs. 39. in fin.* adeo, ut quasi possessio suum esse ab animo, & patientia illius, contra quem illam acquirere prætendit, solum recipiat. Steph. Gratian. *discept. fort. 113. n. 52. & cap. 426. n. 5.* utpote quæ vim habet traditionis. *L. penult. de serv.* adeoque non acquiritur ex solo acquirere volentis animo, cum quasi possessio rerum incorporalium nihil aliud sit, quam usus huius, vel illius Juris cum scientia & patientia adversarii effectuat. *d. l. penult. & l. 2. Cod. eod.* Statil. Pacific. Jctus Rom. *de Salvian. interd. inspect. 1. cap. 6. n. 35.* Lud. Post. Jctus Perusini. *de summi. possess. Observ. 40. à num. 6. ad n. 20.* Card. Tusch. *cap. 403. n. 2.* hinc quasi possessio rerum incorporalium inhæret ossibus, ut ignorans adversarii actum præiudicalem exercitum quasi possessionem non amittat, Post. *d. l. n. 15. & 18.* Ad acquirendam igitur quasi possessionem bonorum incorporali-

um conjunctim requiritur (1.) animus acquirendi, *l. fin. quemad. servit. amitt.* (2.) Congruus actus corporalis, in quo jus illud representatur. Bald. *in l. 2. Cod. de servit. n. 10.* (3.) Jure suo exercitus *l. 41. de acquir. poss.* (4.) Cum scientia & patientia adversarii. *l. 20. de servit. l. 2. Cod. eod.* Vid. Tabor ad Mejer. *C. A. lib. 41. tit. 2. Thes. 13. in fin.*

§. 10. Hinc quaeritur an Vasalli filius surdus & mutus natus per Investituram abusivam Curiae feudalis absque scientia & patientia co-investitorum in eorum praerogativa manutentibilem acquirere possit quasi possessionem conjunctae manus paternae? ita prima fronte quidem videtur: per investituram enim abusivam transfertur possessio rei feudalis in Vasallum secundum feudistas, & curia admittens imperfecte natum ipso facto admissionis censetur remississe praestationem servitorum, tanquam unicum impedimentum habilitationis ad iurisdictionem feudi paterni, prout etiam de Jure responderunt Do. Scab. Lips. Mens. M. j. & Jun. 1694. his verbis: *Das es beyder, dem stumm und taub gebornen N. beschehenen Belehnung der gesambten Hand, und Mitbelehnung zu lassen, auch dieselbige nicht wieder zu cassiren ist.* Quam sententiam leuteratione interposita, non obstante
 sum-

Summariſſimo poſſeſſorio, confirmarunt Dn. J. Cti Jenenſ. Menſ. Febr. & April. 1695. reſervato tamen coinveſtitis petitorio. Verum pace tantorum Virorum Illuſtrium contraria ſententia nobis ve-rior videtur; ex ejus imperfecta quippe nativitate coinveſtitis tale jus quaſitum eſt, ac ſi inhabilis filius plane non ſit natus, Roſenth. *cap. 7. Concl. 27. n. 4.* quod Coinveſtitis ignorantibus & contradicentibus à Curia feudali auferri non potuit. Schrader. *de feud. p. 7. cap. 5. n. 32.* H. Piſt. *2. q. 32. num. 10. 13. & 18. in fin. ibique Sim. Ulric. Piſt. lit. D. Roſenthal. cap. 7. Concl. 28. n. 3.* Nocet igitur talis actus inveſtituræ tantum Curia imperfectum admittenti, in calum, quo feudum jure recadentia ad Curiam pervenerit Roſenth. *d. cap. 7. Concl. 28. num. 4.* Non vero coinveſtitis diſſidentibus & contradicentibus, prout rectius in contradictorio Judicio reſponderunt Dn. J. Cti Wittenbergenſ. Menſ. Oct. 1697. his verbis: Daß die dem ſtum und taub geböhrenen N. beſchēhene Bekennung der geſambten Hand, und Mitbelehnschaft geſaltten Sachen nach hinwieder zu caſſiren und aufzuheben; Es iſt ihm aber, wann er in calum deſolutionis noch leben, und ihm Alimention ermangeln ſollte, ſolche ex feudo zu ſuchen unbenommen.

Et

Et Dn. J Cti Jenens. Mens. April. 1692. h. m. Daß die dem taub und stumm gebornen N. beschene Verlehn- und Bekennung der gesamten Hand im Stande Rechtens nicht geschehen können, dannenhero des jezigen Lehn-Herrns F. D. solche zu wiederholen keinesweges schuldig; weniger denen Comvestitis einiges Prajudicium in calu devolutæ successions dadurch zugezogen werden möge. W. R. B.

§. II. Quamvis adita hæreditate Domini-um rerum hæreditariarum à morte defuncti ipso Iure fictione translativa in hæredem transeat, l. 28. §. fin. de stip. serv. L. 138. Et l. 193. de R. I. ita ut Vacuam non ab alio possessam hæreditatem propria autoritate occupare valeat; Wesemb. de acqui- rend. hered. num. 9. Incompatibilitas tamen facti possessionis morte defuncti extincti impedit trans- missionem, vel continuationem possessionis de- functi. L. 23. pr. de acqu. poss. L. 1. pr. l. 30. §. 5. eod. quodcunque enim morte extinctum est, adeoque in defuncti hæreditate non reperitur. L. 1. §. 15. si is, qui test. lib. ipso jure in hæredem transire nequit, cum non entis nullæ sint qualitates. L. non potest. de R. I. adeoque possessio absque animo & corpore hæredis, novaque ejus apprehensione in hærede inci-

decedat, & de una duntaxat bonorum parte testatus sit, de alia vero testamentum non condiderit, *causa testati trahat ad se causam intestati*, h. e. haeres scriptus Universam nanciscatur haereditatem, excluso eo, qui alias ab intestato successurus fuisset, §. *haereditas in fin. Instit. de haered. instit. l. penult. §. filiusfam. de castrens. pecul.* quamdiu enim potest valere testamentum, tamdiu legitimus non admittitur, sunt verba Pauli ICI in *l. 89. de R. I.* Eandemque ob causam si plures haereses scripti sint, & ex his nonnulli portionem suam repudient, pars deficiens accrescit cohaereditibus, qui haereditatem adeunt, etiam si testator jus accrescendi prohibuisset. *L. Unic. Cod. quand. non. pet. part. petent. accresc. Jul. Clar. 3. sentent. §. testamentum quest. 74. n. 2.* at vero is qui solus haeres institutus est, si ex parte tantum haereditatem adeat, nihil agit, (hoc est) neque in totum haeres erit, neque etiam haereditate excludetur, sed est, qui aut totam adeat haereditatem, aut totam repudiet, ne testator pro parte testatus, pro parte intestatus decedat. *L. ex semisse 75. de acq. haered. l. 20. Cod. de Jur. delib.* Aliud dispositum reperitur in militibus armatae militiae, quippe quorum sola voluntas ex speciali legum privilegio in testando attenditur. §. *haereditas in fin. l. 1. pr. l. 35. de milit. testam.*

§. 13. Por-

§. 13. Porro de Jure civili *incompatibile est*, quod ex una parte actus morientium, statim ut aditur hereditas, valeant, ex altera parte sint in suspensio *l. fin. in fin. ff. comm. pred. ibi* : neque defunctorum actus suspendi receptum est. Molin. *1. cap. 13. n. 36. 37.* Costa. *de port. rat. q. 30. n. 5. & alios referens.* Mar. Giurba. *de success. feud. §. 2. gl. 4. n. 49.* quia est incompatible, quod post aditam hereditatem Defuncti statim ex una parte valeat, & ex altera sit in pendentem; & cum Jure Civili statutum sit, quod *vere à die aditæ hereditatis, & fide à die mortis testatoris* cedat hereditas, & statim valeat, transeatque Dominium ad heredem. *l. 54. de acq. hered. l. 153. 180. de R. l. l. 33. §. 4. de acq. rer. Dom. l. equitur, quod vere à die aditæ hereditatis, & fide à die mortis testatoris non possit esse in pendentem, aut in suspensio.* Roxas *part. 5. cap. 2. num. 13. 14.* quæ vero omnia intelligenda sunt de actus essentia, effectus enim successionis secundum accidentia potest esse in suspensio. Roxas *d. cap. 2. n. 45. 46.* præsertim in dispositione conditionali, quæ non dependet ab actus substantia, sed ab illa qualitate extrinseca, scilicet à conditione *l. 15. §. interdum de Usufr. dummodo speratur, suspensionem cessare posse.* Vincent. Fular. *de fideic. q. 318. n. 79.* Menoch. *Cons. 1213. n. 18.*

§. 14. In omni materia ultimarum voluntatum non potest quis ex eadem scriptura petere hæreditatem ut ex testamento jure directo, & si succubuisse postea ex codicillis jure fideicommissi, postquam enim unam viam elegerit, non potest eam mutare, & ad aliam redire propter incompatibilitatem inductam in notabili *l. fin. Cod. de Codicill.* cujus hæc sunt verba: *Si quis agere ex testamento quolibet modo sive scripto, sive sine Scriptura confecto de hæreditate voluerit, ad fideicommissi persecutionem adspirare cupiens, minime permittatur.* Clausula enim codicillaris apposta in testamento operatur, ut venientes ab intestato videantur rogati restituere hæreditatem scriptis hæredibus per viam fideicommissi, quando testamentum non valuit, aut propter defectum alicujus solennitatis, ut numeri testium necessarii ad validitatem testamenti Jure directo, aut propter præventionem, vel etiam si hæres præmoriatur testatori, quo casu testamentum est in causa caduci, vel si repudiaverit hæreditatem seu ante aditionem incapax factus sit, quo casu dicitur caducum testamentum. *Juxt. l. un. Cod. de cad. toll. & tot. tit. Instit. quib. mod. test. infir.* tunc virtute clausulæ Codicillaris venientes ab intestato censentur gravati restituere hæreditatem, vel

vel legata præstare illis, qui sunt scripti in testamento nullo, quod transiit in naturam Codicilli. *L. 29. §. 1. de testam. l. 6. in pr. si quis omiff. caus. testam.* Postquam nunc quis cæpit agere ex testamento, acquisitum est jus venientibus ab intestato, casu, quo testamentum non valeat, post illud jus quæsitum, ob *incompatibilitatem*, & contrarietatem remedium non licet variare in præjudicium juris quæsitum. *L. 1. §. 1. de pact.* in contrariis enim, seu *incompatilibus* electio unius viae, aut actionis contrariæ inducit renunciationem alterius *L. 1. Cod. de furt. l. 30. de Minorib. Cap. ut quis de Elect. in 6. Jason. in d. l. fin. n. 1.* Vid. tamen B. Brunemann. *ad d. l. fin.* Cujus legis dispositio tantum procedit in omnino extraneis hæredibus institutis, secus in ascendentibus & descendentibus, quibus hæreditas est quasi debita, ut & in agnatis, & cognatis ad tertium, vel quartum gradum; utpote quibus singulare variandi privilegium concessum est, *in d. l. fin. §. si quis. Cod. de Codicill.* plures limitationes vid. apud Roxas. *p. 6. c. 1. à. n. 12. ad n. 15. jung. cap. 2.*

§. 15. Si quis ob impedimentum vel naturæ, vel legis vel etiam summæ difficultatis contractum implere non possit, regula Juris *incompatibilitatis* generalis est, *in l. 185. de R. L. quod impossibilium,*

bilium, adeoque *incompatibilium* nulla sit obligatio, cum qua concordat *cap. nemo potest. 6. de R. I. in 6.* & alii in utroque jure textus; quod enim *incompatibile* est, neque pacto neque stipulatione potest, comprehendi, ut utilem actionem, aut factum efficere possit. *L. 31. de R. I.* hinc in contractibus omnis incompatibilitas fugienda & evitanda est, Paul. Rubæ, *ſctus Ital. decis. Rotal. 15. n. 10. & decis. 106. n. 4.* utque incompatibilitas eviretur, omnis capienda est interpretatio. Rubæ *decis. 25. n. 15.* utpote quæ in contractibus in continenti adjectis non admittitur. Rub. *decis. 188. n. 5.* quam Regulam Dyn. *ad diſt. cap. in tantum* verum esse putat, ut neque autoritas legis neque sententiæ & præcepti aliquem ad impossibile, vel quod idem est, *incompatibile*, obligare possit. *L. fin. que sent. fin. app.* promissio enim *incompatibilium*, etiam juramento firmata, non valet, *cap. 17. X. jurej.* præsertim si juramentum accedat promissioni rei *incompatibilis* natura talis, *cap. 28. de R. I. in 6. cap. 18. X. de Jurej.* Grot. *de Jur. B. & P. lib. 2. c. 13. n. 18. & 6.* Interest tamen, an *incompatibilitas* principaliter, an accessorie, & an in simplici & pura promissione, an in conditionali, scientibus, vel ignorantibus contrahentibus, ab initio præsentis contractui

tractui adjiciatur, an superveniat. Vid. Vinn. *Tr. de pact. cap. 20.*

§. 16. Dolus dans causam contractibus bonæ fidei *incompatibilitatem* operatur *ipso Jure* Cels. Barg. *de dolo. lib. 3. cap. 3. n. 10.* in contractibus vero stricti Juris tantum ope exceptionis. Barg. *dict. lib. cap. 4. n. 17.* huc etiam pertinet materia de pactis *incompatilibus*, quorum quædam sunt pacta *contraria*, in quibus ultimo, non primo standum est. Bald. *in l. pacta novissima Cod. de pact. n. 2.* quædam sunt *separata*, quæ omnia servanda sunt, *l. 2. de pact.* quædam sunt *similia*, quando uterque contractus est ejusdem speciei. Vid. Roxas *p. 1. cap. 3. n. 5.*

§. 17. Quamvis quoad modum contrahendi inter reales contractus nulla sit differentia, quia omnes re contrahuntur, *tot. tit. Instit. quib. mod. re contrab.* attamen *incompatibile* pactum contra substantiam contractus *MUTUI* est, quod individuum datum, & traditum mutuuario restitui debeat, quia proprium mutui est, ut mutuarius ex pecuniæ sibi dominio translato possit ad omne suum beneplacitum pecuniam mutuo acceptam expendere & consummare; effectus enim est *dominus pecuniæ mutuatae*, adeoque & commodum,

dum, & interitum ejusdem ad ipsum spectat; tene-
turque post temporis intervallum illud tantum in
eodem numero & specie, non vero in eodem indi-
viduo restituere. *L. mutuum. 2. §. appellatum. & §. creditum*, ibique DD. *si cert. pet.* si enim mutuator
pactus sit, ut eadem species mutuata restitueretur:
tunc non amplius diceretur mutuum, sed in alium
transiret contractum; nam substantialia contra-
ctus, quæ non possunt aliter se habere, per contra-
hentium voluntatem immutari nequeunt Albert.
Alderis. *de symbol. contract. Tit. 1. cap. 15. n. 31. 32.*
& *tit. 4. cap. 1. n. 17. 48. de Incompatibilitate mutui*
& *depositi.* Vid. *l. 10. de R. C.* Et e contra contra-
ctus *COMMODATI* pactum *incompatibile* est, si
res commodata non restituatur eodem numero,
& individuo, *arg. l. 2. de R. C. §. item. Instit. quib.*
mod. recontrab. oblig. l. 1. §. 15. pr. ff. de act. Nec
enim rei commodatæ dominium transit in com-
modatarium, quemadmodum mutuum accipien-
tis. *l. nemo. 9. ff. commodat.* Alderis. *tit. 4. cap. 1. n.*
5. licet enim contrahentes ab initio possint, quem
velint, contractum celebrare; tamen non pos-
sunt, nec prorsus valent formam contractui à legi-
bus constitutam immutare. *L. naturalis s. §. 1. cum*
seq. de præscript. Verb. & L. quidam in fin. de admi-
nistr.

nisi. tutel. l. nemo potest. §. 5. de legat. 1. Et proinde contractus, donec est in fieri, ex voluntate contractuentium formam potest suscipere; Verum una forma electa, illius formam à lege traditam debent observare *L. 1. §. 2. de V. O. Alderif. d. tit. 3. cap. 1. num. 52.*

§. 18. Sic quamvis *PIGNUS* à pugno dictum, *l. plebs. 238. §. 2. de V. S. vel HYPOTHCA*, Negulant. *de pign. prælud. in pr.* si res pro debito securitatis gratia ea lege obligatur, ut, quamprimum de debito satisfactum sit, ea restituatur, quoad naturam & accidentia, non longe absit à *DEPOSITO*; quo res custodiae gratia alicui datur, sub fide, eandem, quandocunque libuerit, restituendi, Alderif. *tit. 4. cap. 5. n. 1. 2. 3.* in tantum, ut sicut depōni nequeunt res propriae depositarii apud eundem, prout nec is proprias res commodato, vel precario capere potest. *L. 15. ff. de pos.* sic etiam pignus in re propria constitui non possit, *l. neque pignus ff. de R. I.* Attamen si contra substantiam horum contractuum pactum initum sit, ut res deposita, sive pignorata, vel hypothecata, non in individuo, sed in alia restituatur specie, vel aestimatione, tunc ejusmodi pactum ob *incompatibilitatem* substantiae contractuum sustineri nequit: similiter pactum
 G de

de non-revocando depositum contra ejus substantiam & naturam pro incompatibili habetur, in l. r. §. proinde. Et sic de posuero 46. ff. de pos. quia natura depositi est, ut illud possit arbitrio deponentis revocari & repeti. L. 1. §. penult. ff. de r. tit. cap. fin. §. fin. X. de pos.

§. 19. Circa EMPTIONIS, VENDITIONIS contractum Incompatibile reperitur pactum in l. cum manu 80. §. fin. ff. de contrahend. empt. ibi: nemo potest videri eam rem vendidisse, de cujus dominio id agitur, ne ad emptorem transeat; Ubi scilicet ex prima contrahentium intentione, inter contrahentes actum, ne in perpetuum scilicet transeat dominium: ejusmodi enim pactum remouet à contractu naturalem ejus effectum, à quo vero ille remouetur, ab eo quoque species remouetur, & ejusmodi traditio non habet eum intellectum, quem sapit contractus. Bald. ad tit. Cod. de Empt. Vend. quest. 9. & 13. sed ejusmodi pactum, vel transfundit contractum in Locationem, Emphyteusim, vel alium utilem contractum, manente pacto juxt. gloss. in l. 30. §. fin. de contrab. empt. Albert. Alderis. de contract. symbol. tit. 2. cap. 1. n. 3. vel si non possit fieri transfusio in alium utilem contractum, tunc potius ipsum viciatur pactum, &

con-

contractus manet validus efficaxque, rejecto dicto pacto, prout in simili casu tale negotium declarat cum Paul. Castr. 2. conf. 75. col. 2. D. Borgn. Cavalcan. J. Crus Ital. p. 2. d. 9. n. 7. And. Tiraq. J. Crus Paris. de retr. §. 1. gloss. 2. n. 37. adeoque n. 39. cum Matth. de Affict. decis. Neapol. 338. de sententia Consilii Neapolitani testante concludit, quod hoc pacto non obstante locus sit retractui, cum per hoc pactum fides habita fuerit de pretio, à quo tamen differt pactum validum: *reservati dominii, donec integrum pretium solutum sit.* vid. D. Heroldts, Conf. Decis. 28. n. 2. §. 68. Ubi ita in contradictorio judicatum fuisse testatur. Jung. Ant. Fab. 4. C. tit. 33. def. 9. B. Brun. ad dict. l. pen. §. fin. num. 1. Carpz. lib. 1. Resp. 108. §. part. 1. cap. 28. def. 20.

§. 20. Porro civilis & honesta ratio, atque Juris æquitas non patitur, ut venditor, adstrictus de *EVICTIONE*, si ex nova causa effectus sit Dominus rei ex ea nova superveniente causa rem ab emptore possit vindicare & alienationem rescindere, maxime si emptor contradicat, nec alia causa stipulationis in duplum agere possit, juxta Ulpian. in l. vendicantem. 17. ff. de Evict. sed ei obstat Regula: *Quem de Evictione tenet actio, eundem agentem repellit exceptio tot. tit. de except. rei vend. §.*

trad. l. 1. de except. rei jud. l. 46. de act. empt. l. 1. § 2. Cod. ne fiscus rem, quam Vend. Evinc. Nec enim Jus admittit, ut qui debet defendere, valeat simul impugnare, improbando ipsum actum, quem tenetur comprobare; quippe non possunt dari simul, & apud eundem obligatio approbationis, & facultas reprobationis; adeoque *incompatibile* est, ut patet *ex dict. l. Vendicantem. ibi: improbe enim rem à se distractam evincere conatur, § ex dict. l. 2. Cod. ne fiscus. lib. 10. ibi: retractare fiscum quod semel vendidit, æquitatis honestatisque ratio non patitur: & hoc est, quod factò proprio, vel ejus, cui successit, quis contravenire non debet, D. Alph. Guzman. J. Ctus Hisp. de Evict. q. 38. Joh. Andr. Mangil. de Evict. q. 32. n. 5. & q. 44. 48. 56. 59.*

§. 21. Si conductor in *LOCATIONE* casum fortuitum in se receperit, huic promissioni minime *compatibilis* interpretatio de casibus fortuitis plane insolitis, quos præsumptive neque locator, neque conductor cogitavit. Vid. *l. fistulas. §. fin. de contrab. empt. l. 4. §. penult. ff. si quis caut. Mantica lib. 5. de tacit. §. ambig. Convent. cap. 8. Gail. 2. obs. 23. n. 18. & vulgo DD. v. g. si conductor ad lustrum fundum conduxisset, & vis Turcica possessorem statim anno primo, & omnes habitatores*
ex

ex Regione exturbasset. Dissent. Vinn. *Select. qu. est.*
lib. 2. cap. 1.

§. 22. Ob incompatibilitatem contractuum
 simul concurrere nequeunt *PRECARIUM* &
CONDUCTIO; nam ex precario transfertur na-
 turalis possessio. *L. 10. de A. P.* ex conducto vero
 non *L. non solum 33. §. quod vulgo. ff. de Usurp. §.*
Usucap. Hinc si in eodem instrumento ex causis
 voluntariis apponerentur precarium & conductio,
 tunc ad tollendam incompatibilitatem ex precario
 non transfertur possessio. *d. l. non solum §. fin.* & si
 in eodem actu & instrumento fiat precarii mentio
 conductionisque, & nominetur insimul pretium,
 deducta precarii denominatione, erit simplex lo-
 catio. Jac. Menoch. *de arb. Jud. quest. q. 7. n. 23.*
Carocc. p. 5. f. 254. n. 1. 2. 3. Ubi limit. tract. hinc
 etiam Ulpian. in *l. si quis ante 10. de acq. possess. ait:*
Si quis ante conduxit, postea precario rogavit, vide-
tur à conductione decedisse; quod si antea rogavit,
postea conduxisse videtur: potius enim hoc proce-
dere videtur, quod novissime factum est. L. pacta
novissima Cod. de pact.

§. 23. Quia de essentia & natura *SOCIE-*
TATIS est, ut lucra cum socio communicentur, li-
 cet quo ad hæc, & damna inæqualis conventio es-

se queat. §. 2. *Instit. de societ.* Ideo *incompatibilis* hic Leonina pactio est, ubi inter aliquos inique convenerit, unum vel alterum nullam plane lucri partem ferre, damni vero partes participare. Vid. *L. 29. §. 2. ff. pro soc.* iniquissimum enim genus societatis est, ex qua quis damnum, non etiam lucrum spectet. *dict. §. 2. in fin.*

§. 24. *VERBORUM OBLIGATIO* requirit unum simultaneum consensum circa rem inter stipulatorem & promissorem, §. 1. *Inst. §. l. 137. de V. O.* eorum vero dissensus parit *incompatibilitatem* obligationis verbalis. *Rox. part. 1. cap. 7. n. 19.*

§. 25. Cum regulariter filius in potestate existens quidquid acquirit patri acquirit, idcirco Juris impossibilitate *incompatibile* est, quod pater aliquid donare possit filio in potestate existenti, ita, ut dominium in illum transferatur; cum neque momento apud ipsum remanere possit, sed omnino sit in ipsum patrem donantem illico reversurum. *Jul. Clar. 4. sentent. §. donatio. q. 8. n. 1.* Sic & incompatible est ex Constitutione Anton. Imp. quod maritus uxori stante matrimonio quid donare possit. *L. 3. ff. de donat. int. Vir. §. Ux.* tum id postulante honestate, ne matrimonium spe potius aut metu, quam vero amore contineatur, *L. 2. ff. d. tit.*

d. *tit.* tum Utilitate, ne conjuges mutuo amore se
 spolient, profusa erga se liberalitate. *L. 1. § 3. in pr.*
cod. Nec tantum Conjugibus per se donantibus
 hæc donatio *incompatibilis*, sed & iis personis, quæ
 eas contingunt ratione potestatis. *L. 4. Cod. de do-*
nat. int. Vir. & Ux. *Zoel. ff. eod. n. 3.* ita non recte
 donat socer genero, vel nurui, nec frater mariti, *L.*
3. §. 2. & seq. ff. d. tit. quæ tamen donationes, ut &
 inter patrem & filium, licet ab initio non subsistant,
 morte donantis, modo requisitis non sint destitu-
 tæ, & in eadem donans perseveraverit voluntate,
 confirmantur. *Cap. fin. X. de donat int. Vir. & Ux.*
L. 32. in pr. & §. 1. 2. ff. & L. 25. Cod. eod. & hoc ex vi
 legis & Senatusconsulti, cum alias quæ ab initio
 nulla sunt, ex post facto non conualescant *L. 29. ff.*
de R. I. Imo incompatibiles sunt donationes de-
 bitoribus in fraudem creditorum factæ. *§. 6. Inst.*
de act.

CAPVT IV.

DE

INCOMPATIBILITATE
 CIRCA IVRA ACTIONVM.

§. I.

Materia, cumulationis Iudicii possessorii cum
 peti-

petitorio vere, atque proprie ad nostram disquisitionem Juris *incompatibilitatis* pertinet; quoties enim potest considerari *incompatibilitas* ratione ordinis, aut repugnantiae, seu contrarietatis, prohibetur cumulatio; at ubi cessat, admitti debet. Loquimur vero jam non de possessorio *ADIPI-SCENDÆ*. Quorum bonorum de quo vid. tot. tit. ff. quor. bon. l. fin. Cod. de edict. D. Hadr. toll. & tot. tit. ff. de bon. possess. secund. & cont. tab. vel Quod legatorum, de quo tot. tit. ff. Quorum bon. & Interdicto Salviano, tot. tit. ff. & Cod. de Salv. interd. Statilius Pacif. J. C. tus Rom. tot. tract. de Salv. interd. Nec etiam de possessorio *RECUPERANDÆ*. Unde *Vi*, & *Vi Bonorum raptorum* tot. tit. de vi & vi armat. Sed potissimum de Interdicti *RETINENDÆ* speciebus, uti possidetis, pro rebus immobilibus, & ut rubi pro mobilibus. §. *retinenda* Inst. de Interd. Utpote interdicta adipiscendæ, & recuperandæ non tantum successive, sed etiam elective cum ordinario hodie utiliter cumulari possunt vid. Mindan. de Interd. com. 20. n. 12. De interdictis retinendæ vero communis DD. Schola concludit, quod iudicium possessorium & petitorium, tanquam *incompatibilia* in eodem libello, uno eodemque tempore inter duos pluresve litigantes cumulari

mulari non possint ; impossibile enim est de Jure Civili, quod uterque litigator contendat tanquam possessor, & tanquam petitor : alius enim debet esse, qui contendat pro possessione ex remedio *retinende* ; alius vero qui contendat pro dominio per rei vindicatoriam. Utraque autem remedia sibi invicem adversantur, nam qui contendit super proprietate, tanquam dominus ad illam vindicandam, necessario præsupponit adversarium possessorem esse, quia ad rei vindicationem duo requiruntur extrema, dominium scilicet ex parte actoris, qui tanquam dominus agat ; & possessio ex parte Rei conventi *L. 9 junct. l. 23. de R. V.* E contra qui contendit ex interdicto *retinende*, necessario dicit se possidere, & in illa turbari, *§. 4. Verf. quorum. Inst. de interd.* adeoque non potest rem vindicare ab adversario tanquam possessore, nec est audiendus tanquam sibi ipsi contrarius, *cap. pastorales §. X. de causa possess. & propr.* ibique Matth. Coler. *Jung. cap. 15. de Jud.* & exinde patet incompatibilitas *l. ubi repugnantia 188. de R. I. l. 1. Cod. de furt. cap. 54. in fin. de appell.* hinc Imper. in *§. retinende Inst. de interd.* ad evitandam incompatibilitatem disposuit, quod non possit petitoria actio institui, nisi ante exploratum fuerit, utrius eorum posses-

H

ses-

sessio sit. Et pergit: quod civilis & naturalis ratio faciat, ut alius possideat, & alius à possidente petat. dict. §. retinenda Junct. l. 62. de Judic. l. 35. de A. P. Ideoque qui dicit se possidere, necessario constituit se Reum, & alium Actorem, ad hoc, ut non ipse, sed alius solummodo in Judicio proprietatis ad rem vindicandam agere valeat. L. unic. Cod. de alien. Jud. mut. caus. ibi: cum in rem actionem possessio pariat adversario, & sic quod à se ipso non perat, quia ratio naturalis non patitur, quod aliquis à se ipso petere possit; imo impossibile plane est, juxta l. pen. de recep. arbitr. ibi: quia se facere jubeat, aut petere prohibeat: neque autem imperare sibi, neque se prohibere quisquam potest. Quæ opinio maxime procedit in casu, ubi possessorium admixtam habet causam proprietatis, prout sunt interdicta de loc. Sac. & Religios. De libero hom. exhib. De itin. rescind. De itin. actuque privoat. &c. in quibus non sufficit probare solum usum possessionis, aut quasi, nisi simul etiam probet de titulo, vel Jure proprietatis. l. 3. §. utilitas: Veri. duo docere, & hoc anno esse usum, & jus rescindendi competere, ibique gloss. de itin. actuque privo. l. 4. §. 5. si seruit. vind. Idem quoque dicendum de remediis possessoriis, quæ pro beneficialibus causis intentantur.

tantur, utpote, quæ sine canonica institutione, sive titulo possideri nequeunt, adeoque obstat agenti exceptio de notorio defectu proprietatis, vel tituli. *Cap. 2. de restitut. spol. cap. Episcopum. de prescript. in 6.* isto igitur casu proprietatis causa, tanquam major trahit ad se minorem, *cap. 3. § 6. X. de ord. cogn. junct. l. fin. Cod. eod. vid. M. Coler. ad cap. pastoralis §. n. 51. 52. § seq. X. de caus. possess. § propr.* Cessant vero prædictæ rationes incompatibilitatis ratione ordinis & contrarietatis, quando interdicta proponuntur respectu diversæ possessionis, *civilis* nempe, & *naturalis*, tunc enim, quia unus potest civiliter rem possidere, animo scilicet retinere, quam adversarius corpore detinet, *l. clam possidere 6. §. qui ad nundinas. 1. ff. de A. P.* ideoque tunc bene possunt concurrere possessorium retinendæ, & petitorium, ex eo, quod possidens animo intendit recuperare naturalem detentionem, siquidem ad obtinendum ex interdicto retinendæ, sufficit possessio Civilis. *Lud. Post. de Manut. Obs. 21. n. 25. Ant. Fab. L. 8. tit. 4. def. 9. Vid. Brunnem. Tract. de concurs. § cumulat. ad. anno 1694. locupletatus. & novissime D. Jo. B. Card. de Luca in Theat. Veritat. § Just. Tom 3. tr. 1. p. 1. disc. 15. de incompatibilitate cumulationis, § electionis actio- num per tot.* H 2 §. 2.

§. 2. Similiter omnis actor, qui agendo velit uti duabus actionibus inter se contrariis, seu *incompatilibus*, non est audiendus, neque admit- tendus, sed unam earum eligere debet, quæ con- clusio Universalis elicitor ex textu capitali, *l. 1. Cod. de furt.* ubi Imp. Sever. & Antonin. naturali ratio- ne adducti, ob *incompatibilitatem* prohibuerunt actionum contrariarum concursum, circa idem in agendo, ita, ut alteram earum actor eligere tenea- tur, *neque enim æquitas*, inquit textus, *patitur, ut & criminis causam persequaris, & bonæ fidei con- tractum impleri postules.* Ubi vox æquitas: nat- uralem denotat rationem, ob quam *incompatibi- le* est, quod actor utramque actionem alteram al- teri contrariam valeat simul exercere, & persequi; impossibile enim est, contraria eidem inesse: A- ristotel. *2. topic. 21.* vid. Rox. *p. 6. cap. 3. per totum*, ubi *n. 9. 10.* hanc conclusionem extendit etiam ad *Reum excipientem*, quamvis enim ille possit se de- fendere ex duabus pluribusve exceptionibus con- trariis, licet & repugnantibus. *per l. nemo 8. ff. de except. l. 43. de R. I. cap. nullus 20. de R. I. in 6.* maxi- me si tales exceptiones conditionaliter, & in substi- dium proponantur. *gloss. in l. siquidem 9. Cod. de except.* Card. Tusch. *conclus. 1005. n. 26. lit. E. attamen*

andern exceptionibus, exceptionem rei Litigiosa
 opponeret, welche in jure & praxi fundiret, wie ex
 DD. hincinde zu sehen. vid. Coch. *Prax. for. Ger-*
man. part. 3. p. 328. & DD. ad *Tit. ff. & Cod. de Litig.*
 Ob nun zwar (2.) einige DD. der Meinung, un-
 ter welchen auch Lauterbach. *compend. ff. de Litig.*
p. m. 482. quod demum litigiosa res dicenda post
 litem contestatam, so müssen sie doch ultro zugeste-
 hen, daß multorum DD. opinio in contrarium,
 welches allein soviel openret, ut pro se adducen-
 tem ab expensis liberiret. Ziegler. in *Dic. c. 49. §.*
23. Rudolph. *Nucl. Proc. Judic. part. 2. cap. 17. n.*
16. §. 2. Wesfals man denn (3.) vorige Urthel
 quoad expensas reformiren müssen; Im Ubrigen
 aber will man Rationes Decidendi Dominorum
 Wittebergensium, beliebter Kürze halber, hieher
 wieder repetiret, und hiemit approbiret haben.

§. 4. In Materia delictorum, si diversa ab
 aliquo delicta sint commissa, quibus singulis diver-
 sa statuta sint poenae, incompatible, singulas sin-
 gulis delictis determinatas poenas uni delinquenti
 irrogare; ibi merito observanda sunt quinque e-
 legantes à Carpzov. *p. 3. q. 132. n. 19.* & seq. tradita
 regula, quarum prima est: Quod pluribus & di-
 versis delictis existentibus, quae singula morte pu-
 niuntur

niuntur, Reo majoris & atrocioris criminis supplicium solummodo imponi debeat, neglectis reliquorum delictorum pœnis. *dist. n. 19.* Secunda est: Reus de crimine, pro quo mortis supplicium jure constitutum est, convictus, licet alia quoque confiteatur delicta, quæ pœnam corporalem merentur, attamen non nisi mortis pœna affici debet, cessante pœna corporali. *n. 62.* Tertia est: Quotiescunque plura concurrunt delicta quæ singula diversis pœnis corporalibus puniuntur, non nisi una ex hisce pro omnibus pariter delictis Reo imponenda est. *n. 67.* Quarta est: Omnis quidem pœna corporalis relegationem perpetuam sibi adjunctam habet, cum reliquis autem pœnis civilibus cumulari nequit. *num. 73.* Quinta & ultima est: Quod pluribus ac diversis delictis levioribus concurrentibus, una ac certa aliqua pœna civilis Reo sit irroganda. *n. 78.*

CAPVT V.

DE

COMPATIBILITATE, ET INCOMPATIBILITATE DIGNITATVM, ET BENEFICIORVM.

§. I.

Dignitatis verbum, à *Dignus* dictum, vel quia non

non nisi dignis competat, l. quia cultu, verecundia,
 & honore dignum. Cic. 2. de invent. hic non acci-
 pitur pro fama & exiſtimatione, ut in l. 5. §. 1. & 2.
 de extraord. cognit. l. 3. Cod. de re milit. nec pro qua-
 vis rei præſtantia & prærogativa, ut in l. 44. pr. de
 edil. Ediſt. l. 15. §. 2. de Uſufr. de quibus dignita-
 tibus late tractat Chaffanx. Catalog. glor. mund.
 part. 2. 11. 12. ſed pro ea prærogativa, & qualitate,
 quæ quem differre facit à plebejis, & alijs in digni-
 tate non conſtitutis, ut in l. 14. de munerib. & ho-
 nor. tot. tit. Cod. de dignitat. cap. 28. 37. 38. & tot. tit.
 X. de præbend. & dignitat. Eſtque nihil aliud, quam
 præ eminentia, qua quis à plebeja hominum con-
 ditione eximitur, vid. G. P. Brunner in diſſert. Baſil.
 Inaugural. de dignit. Eccleſ. & Secul. Theſ. 5. digni-
 tates vero hodierno tempore & uſu præcipue diſ-
 peſcuntur in Eccleſiaſticas, & ſeculares: Eccleſia-
 ſtica ſunt præ eminentiæ in Eccleſiis & regimine Ec-
 cleſiaſtico; qui vero ejuſmodi præ eminentias ob-
 tinent, generali Prælatorum appellatione veniunt,
 Reinking. de Reg. ſecul. & Eccleſ. l. 3. cl. 2. cap. 3. n.
 29. ubi explicat, qui ex uſu Imp. Rom. German.
 Prælati dicantur.

§. 2. In Jure vero Canonico generaliter
 ſumptum vocabulum dignitatis comprehendit et-
 iam

iam personatum & officium nudum, ut patet ex cap. cum accessissent. de constitut. cap. ad aures de Rescript. Spécialiter vero pro ut hic sumptum, & proprie loquendo, officio & personatui contradistinguitur. Innocent. in cap. de multa 28. n. 6. X. de præbend. & in dict. cap. cum accessissent. 8. de constitut. Dignitas quippe est administratio rerum Ecclesiasticarum cum Jurisdictione. Panomitan. in d. cap. 28. n. 21. X. de præbend. Personatus vero est quædam prærogativa in Ecclesia sine Jurisdictione, habens stallum honorificum præ aliis in choro, vel quid simile: Officium vero est administratio rerum Ecclesiasticarum sine Jurisdictione v. g. in Sacrista, seu Thesaurario. vid. Alphons. Hojed. de Mendoza Carmonensis, tract. de beneficior. incompatib. & compatib. cap. 7. num. 1. 2. Ubi tamen notandum, quod non pauca dignitates Ecclesiasticæ ex consuetudine saltem, & earum reputatione in hac, vel illa Ecclesia pro dignitatibus habentur, quæ de Jure communi, & in aliis Ecclesiis dignitates non sunt. E. g. Thesauraria, Cantoria, &c. Tusch. lit. D. cap. 419. n. 20. Dignitates minus principales sunt vel nominate, vel innominate, vel reales & perpetue pro se, & successoribus concessæ, vel personales ad hæredes non transitoria. Mastrill. de Magistr. l. 4. cap.

4. cap. 10. num. 35. Alia est cum administratione, quam habent Episcopi, & Principes Episcopatum, principatum tenentes; alia *honoraria*, seu *titularis* sine administratione, quam habent (1.) Episcopi & Principes, quibus nudum dignitatis nomen, & titulus sine Episcopatu vel Principatu est concessus. (2.) Illi, qui oneri Episcopali, aut Principali renunciaverunt, honore sibi retento. (3.) De Episcopatu vel Principatu depulsi. Vel (4.) Investiti quidem, sed ab injusto possessore non admissi. Brunner. *dict. tract. §. 8. in fin.*

§. 3. *Beneficium* vero appellatur hic certa illa reddituum portio, quæ cuique Ministerio obligat, & definitur, quod sit res Ecclesiastica, quæ Sacerdoti, vel Clerico ob Sacrum ministerium utenda in perpetuum conceditur, mediante canonica institutione. Hojed. *dict. tract. prafat. n. 1. 2.* Ubi eam illustrat: incompatibilitas vero dignitatum & beneficiorum, est concursus beneficiorum Ecclesiasticorum in una persona à Jure ex causa reprobatus. Hojed. *dict. lib. n. 9.*

§. 4. Quibus præmissis dicendum est, quod duæ dignitates Ecclesiasticæ sint *Incompatibiles*: ita, ut eas nemo possit habere simul, E. gr. Decanatum, & Archidiaconatum, vel alias similes dignita-

gnitates habentes, vel ex Ecclesie Constitutione,
 vel ex consuetudine nomen in dignitatem sonan-
 tes. *cap. sicut de Excess. pralat. cap. quia. 3. de cler.
 non resid.* quia nemo curam animarum & residen-
 tiam, quam duæ dignitates, & beneficia requirunt,
 possunt simul in duobus diversis locis uno eodem-
 que tempore deservire. Hojed. *dict. tract. cap. 7.
 n. 3. 4. 5. 6.* nisi per consuetudinem, statutum, vel
 dispensationem sint factæ *compatibiles.* Hojed. *d.
 cap. 7. n. 11. 12.* Et ut plerosque casus ex Jure Ca-
 nonico & DD. Canonistis nude referamus, non
 disquirentes, rectene an minus, hoc vel illud ita
 obtineat, paucis per indicem quasi comprehenda-
 mus. De *incompatibilitate* primarii beneficii Ec-
 clesiastici, summi scilicet Pontificatus cum alio E-
 piscopatu. Vid. Hojed. *dict. Tract. Cap. I.* Car-
 dinalatus cum Episcopatu, & aliis beneficiis curam
 animarum habentibus, *Cap. II.* Duorum Archi-
 vel Episcopatum, *Cap. III.* Episcopatus cum alio
 quocunque Ecclesiastico beneficio, *Cap. IV.* Dua-
 rum Abbatiarum, *Cap. V.* Unius Abbatie cum
 alio quocunque beneficio Ecclesiastico, *Cap. VI.*
 Duorum dignitatum, *Cap. VII.* Duorum Offi-
 ciorum, *Cap. VIII.* Duorum Personatum, *Cap.
 IX.* Dignitatis cum Officio, vel Personatu, vel

Officio cum Personatu, *Cap. X.* Dignitatis, Officii, vel Personatus cum Canonicatu, *Cap. XI.* Duorum Canonicatum & Præbendarum, *Cap. XII.* Duorum Beneficiorum curam animarum habentium, *Cap. XIII.* Duorum Ecclesiarum Parochialium Commendarum, *Cap. XIV.* Duorum Vicariarum perpetuarum, *Cap. XV.* Dignitatis, officii, personatus cum beneficio curato, *Cap. XVI.* Duorum beneficiorum simplicium requirentium residentiam, *Cap. XVII.* Duorum beneficiorum, quorum alterum est Curatum, & alterum residentiam requirit, *Cap. XVIII.* Duorum, seu plurimum etiam beneficiorum simplicium, & residentiam non requirentium, quorum unum est sufficiens ad congruam sustentationem, *Cap. XIX.* Duorum beneficiorum sub eodem tecto, *Cap. XX.* Magnæ multitudinis beneficiorum, *Cap. XXI.* Duorum beneficiorum cujusvis qualitatis in Monacho, seu religioso, *Cap. XXII.* Unius Beneficii in persona illius, qui originem duxit ab Hebræis, seu Saracanis, attentis Statutis aliquarum Ecclesiarum Hispaniæ, Apostolica auctoritate confirmatis, *Cap. XXIII.* De variis incompatibilitatum speciebus respectu unius beneficii, *Cap. XXIV.* finali.

§. 5. Ob confinitatem materiæ compatibilitatis

litatis beneficiorum cum eorum *incompatibilitate* lubet quoque per indicem summa capita apponere, præsertim cum A. Hoyed. Tractatus de hac materia non sit in omnium manibus; pertractat autem ille in Partis secundæ *cap. I.* materiam de *compatibilitate* plurium beneficiorum simplicium, residentiam non requirentium. *In cap. II.* de *compatibilitate* multorum beneficiorum, quorum unum residentiam tantum requirit, alia vero non. *In cap. III.* de *compatibilitate* multorum beneficiorum simul unitorum, vel ab uno dependentium beneficio, seu alteri adhærentium. *In cap. IV.* de *compatibilitate* duorum beneficiorum, unius in titulum, & alterius in Commendam. *In cap. V.* de *compatibilitate* plurium beneficiorum tenuium. *In cap. VI.* de *compatibilitate* duorum beneficiorum Curatorum, unius actu, & alterius habitu & potentia tantum. *In cap. VII.* de *compatibilitate* unius beneficii in titulum cum pensionibus, seu præstimoniiis non assignatis in titulum. *In cap. VIII.* de *compatibilitate* multorum præstimoniorum, quando in titulum non assignantur. *In cap. IX.* de *compatibilitate* multorum beneficiorum in persona unius beneficiarii, quando alii idonei beneficiarii deficiunt. *In cap. X.* de *compatibilitate*

tate unius dignitatis, officii, personatus, seu beneficii simplicis, vel curati, cum Vicariatu generali Episcopi, vel alterius Ordinarii. *In cap. XI. de compatibilitate multorum beneficiorum mediante consuetudine, seu statuto introducta. Et in cap. XII. sive finali: de compatibilitate multorum beneficiorum mediante dispensatione.*

§. 6. Certi Juris est, quod possit quis habere plura beneficia Ecclesiastica regulariter *incompatibilia* mediante *statuto*, vel *consuetudine* hujus, vel illius Ecclesie, vel mediante *dispensatione*: ejusmodi enim dignitates beneficia sunt ordinata à Jure positivo. A. Hojed. *d. Tract. p. 1. pref. n. 5. cum cit.* adeoque non tantum statuto ex aliqua justa causa ab his, qui habent jurisdictionem, sive facultatem statuendi liberam super beneficiis, quamdiu illa justa causa durat, Hojeda *dict. cap. 11. n. 28. 29. 30. 31. 34.* sed etiam rationabili consuetudine, *cap. 1. de consuetud. in 6. præsertim immemoriali, vel legitime præscripta, cap. fin. de consuet. quoad incompatibilitatem dignitatum, & beneficiorum mutari possunt.* Hojed. *d. cap. 11. à n. 2. ad n. 28.* Plura de *incompatibilitate* canonica circa pluralitatem Ecclesiarum, seu beneficiorum ab uno possessorum vid. apud Rox. *part. 7. per integra 6. di.*

6. *diversa capita dict. Tract.* Porro extant de dispensatione super incompatibilitate dignitatum, *cap. de multa. 28. X. de prebend.* Episcopatum, *cap. relatio. 5. Et cap. illud. 6. caus. 21. q. 1.* ibique Gonzalez. & Barbof. Vid. Hojed. *n. 12. per tot. cum citat.* Adde Corvini aphorismos *Jur. Can. lib. 2. tit. 31. Dessel. pag. m. 243. & 265. Zigler. ad Lanceloti Instit. p. m. 237. Et seq.*

§. 7. *Dignitas secularis est vel civilis, vel militaris: Civilis est præeminentia in Statu civili, & distinguitur in Nobilem, quæ simul includit omnem dignitatem regalem, & non Nobilem, Tob. Paterni. de Jurisdic. lib. 2. cap. 11. n. 12.* Illa est vel *Regalis, vel non Regalis.* Don. Gars. Mastrill. *de Magistrat. lib. 4. cap. 2. n. 1. 2. 3.* Reink. *l. 1. cl. 4. cap. 16. n. 1. seq.* Regalis est vel *summa, puta Imperatoria, Regia, aut quæcunque alia, qua non est in his terris superior, cui sit subjecta: quoquo alias nomine veniat; Summa enim potestas, non nomen summam tribuit dignitatem.* Dignitas *Regalis inferior* in Imp. Roman. Germ. est ratione summæ imperatoris dignitatis *Electorum*, in te factis magna, Reink. *d. l. 1. cl. 4. cap. 3.* Archiducum, Ducum, Marchionum, Landgraviorum, Principum in specie sic distorum, Comitum, Baronum,

ronum, de quibus dignitatibus vid. M. Steph. *de Jurisdic. lib. 2. p. 1.* Reink. *d. cl. 2. § 3.* Dignitas Nobilis non Regalis vocatur in specie *Nobilitas, der Adel*, de qua Reink. *d. tr. l. 1. cl. 5. cap. 11.* Estque vel publica, qua quis eminet propter officium aliquod publicum, quales sunt Officiales Principum, Consilarii, Legati, Magistratus. &c. quamvis enim Officiales suis officiis nobilitatem, si non antea habent, *proprie* non consequantur, propter officia tamen aliis, sola Nobilitate fulgentibus, præferri, majoribusque dignitatibus centeri solent, in tantum, ut dignitas non Nobilis, sæpe major sit Nobilitate. *Privatam* dignitatem possident Doctores, & Licentiatii. *cap. cum sit. 2. de Magistr.* Petr. Lenaud. *de Doctorib. p. 1. q. 12.* Muscattell. *de Doctoral. dignit. Magistr. cap. quando 3. X. de Magistr. d. cap. cum sit. 2. & alii.* Militares dignitates sunt præminentia in militiis armatis, de quib. vid. Chassan. *Catalog. glor. mund. part. 9.* *Mixtam* quasi dignitatem, partim Ecclesiasticam, partim sæcularem habent *Commendatores ordinis Teutonici.* Rerum autem solent magis inter Prælatos, & personas Ecclesiasticas, quam sæculares. Reink. *d. tr. l. 3. Cl. 2. cap. 3. num. 39. § seq. l. 1. cl. 4. cap. 21. n. 66.* Hinc etiam legatum *Ballivie* relictum,

Etum, pro legato *pie causa* habetur: prout patet
ex Responso Dnn. J Ct. Jenens. de anno 1668. M.
Dec. quod habetur apud Bechm. *Usu Pr. s. feud.*
Exerc. 9. §. 10.

§. 8. Duplici vero dignitate & Ecclesiastica,
& sæculari fulgent in Imp. Rom. Germ. Archi-
& Episcopi, multi Abbates, & Prælati alii, Illa,
qua sunt Episcopi, Abbates, & Prælati; hac, qua
sunt Principes, aut alia Regali dignitate præditi,
habentes territorium, & jurisdictionem sæculari-
rem. Quæ duæ dignitates, etiamsi in una perso-
na concurrant, minime tamen *incompatibiles* sunt,
multo minus confunduntur, sed sua cuilibet jura
propria manent illibata. Reink. *d. tr. lib. 4. ch. 4. c. 9.*

CAPVT VI.

DE

COMPATIBILITATE ET IN-
COMPATIBILITATE OFFICIORVM.

§. I.

Verbum *officii* hic non sumitur *late* pro eo,
quod quisque pro conditione suæ personæ
efficere debet, quo sensu apud Legislatores, dici
soleret *officium pietatis*, quod à parentibus in liberos

K

exer-

exerceri debet. *L. dotem. ff. de collat. bon.* ubi officium avi circa nepotem ex officio patris erga filium pendet. *L. fin. Cod. de dot. promiss.* Paternum officium, *L. 2. de inoff. testam.* & officium Magistratus, vel jus dicentis, in *L. 1. ff. de Jurisd. L. 27. de V. S.* Nec pro loco, in quo officiales consistunt, ut in *L. 7. §. fin. ibi: apud OFFICIUM deponi solet, qui satisd. cogunt. L. ejusd. pro quo. 17. ff. de in Jus Vocand. nec pro officio Judicis nobili, vel mercenario. tot. tit. ff. de off. jud. ibique Pichard. sed stricte promunere & honore publico, L. 2. de bis, quib. ut indign. L. 4. §. proficisci. ff. de offic. procons. l. 12. de Jud. l. 38. l. 65. de R. N. & sic dicitur officium præsidis Comitum Praefectorum, Procuratoris fisci, in l. 3. quand. fisc. vel privat. l. 2. 3. de Can. largition. l. un. Cod. de collat. Officium censuale, l. 18. Cod. de testam. Cohortale, in l. 33. Cod. de Appell. Comitum, l. 2. Cod. de offic. milit. judic. & in Jure Canonico collocantur plures tituli de offic. & potest. delegat. de offic. ordin. Estque nihil aliud, quam quoddam mandatum à lege, & ab homine susceptum, vel: congrua potestas cujuscunque personæ in id, quod quis officere debet, ut illud pro qualitate loci, temporis, causæ, & personæ, reddat perfectum. Bertachin, lit. O. Verb. Officium, Sebast. de Medic.*

dic. *defin. 18. num. 41. A. Gamma decis. 354. num. 1.*
 Ejusmodi vero officia sunt vel *publica*, tam *authoritate*, & *utilitate simul* (hoc est) omnimodo, & principaliter in Reipubl. utilitatem inventa, quam *autoritate tantum*; utilitate vero privata, ut verificatur in tutela, & cura minorum: D. Salgad. *de Reg. protect. p. 3. cap. 8. num. 17. vel privata*, quæ ad singularem utilitatem pertinent, & à quovis pro suo exercentur lubitu, ut sunt *Offitarii*, *Ministratores*, & alii quam plurimi. *in l. centuria 203. de V. S.* differuntque ab *artificio*, quod consistit in his, qui aliquam exercent artem, ut *in l. legatis. 65. §. 1. de legat. 3. l. 27. de manumiss. l. forma. 4. §. in servis. 4. ff. de censib.*

§. 2. Sicut natura ordinarie non facit unum instrumentum, nisi ad unum opus, juxta Aristotel. *Polit. lib. 1. Incompatibile* enim est officium auriculæ, seu auditus, cum officio oculi, seu visus, & officium narium, seu olfactus, & officium manus, seu tactus, & officium pedis, cum officio oris. *Rox. d. tr. part. 6. cap. 4. n. 11.* ita regulariter duplici officio quis simul fungi non potest, eodem loco, & tempore, sed unum eligere, alterum dimittere debet, quam *incompatibilitatem* advertit Imp. Justinian. *in l. 5. Cod. qui milit. poss. vel non.*

lib. 12. ibi : *imposterum nemini prorsus facultas pateat eodem tempore plus, quam unius ordinis nomen affectare*, de Jure enim difficile, seu incompatible, rationique contrarium est, ut unus homo vicem duorum sustineat, ut probant *ex l. 9. de pact. Rox. d. p. 6. cap. 4. n. 4. ibique citat. hinc Plato dialog. 8. de LL. plures magistratus*, inquit, *in unum hominem cumulari, duasve artes simul, aut duo studia diligenter exerceri, humana non patitur natura*, & Aristotel. 1. *polit. 1. cap. 4. 9. § 15. vult, non nisi unum Magistratum à singulis gerendum, & singulas curas singulis concedi melius expedire: ne cum ad utrumque festinat, neutrum bene peragat. L. fin. Cod. de assessor. si enim de utroque curat officio, deficient ab obligatione in qua consistit quodlibet eorum officium. d. l. fin.* Hinc Herm. Conring. *in Exercit. Jur. publ. 7. de Constit. Episcop. Thef. 90. prudenter monet: quod Reipubl. maxime interlit, ut officia cum potentia conjuncta, sejungantur, ne à conjuncta insigni potentia Reipubl. periculum creetur, vel saltem illi, in quos ejusmodi Magistratus sunt cumulari, summæ potestati civili minus juste obtemperent: Officia enim aut habent commodum & honorem, aut sunt onerosa, cum gravamine & labore, absque commodo saltem*

saltem sufficienti: in utroque casu ratio Justitiæ distributiæ & commutatiæ svadet, ut dividi officia debeant; non enim debet unus solus ea officia publica habere, & commodum eorum reportare *L. 3. fin. Cod. quemadm. civil. mun. indicuntur. lib. 10. L. 10. Cod. de prox. sacr. scrip. lib. 12. ibi: ut non occupentur plura in unum se commoda collaturi, nihilque reliquis relicturi*: ibique *gloss. fin.* prout late probat P. Heriquer de Villalobos *in summa. Tom. 2. tract. 18. difficult. 3. n. 1. & difficult. 6. n. 1. 2. 3.* Imo confunduntur officia, cum unus officialis facit id, quod pertinet ad officium alterius; si enim una cuique Jurisdictio non servatur, quid aliud agitur, nisi ut per nos ordo confundatur, sunt verba *cap. 39. caus. 11. quest. 1. Matth. de Affict. in Constit. Neapolitan. lib. 1. Rubr. 58. de offic. magistr. num. 1.* Accedit, quod personarum diversitas, & pluralitas in officiis, faciat Rempublicam ornatiorem, magis illustrem, & circumspicientiorem. D. Garcia de Mastrill. *de Magistratu lib. 3. cap. 11. n. 18.* proinde facit. *1. annal.* inquit, in civitate tot illustribus viris munita, non ad unum omnia deferre, plures facilius munera Reipublicæ subeant. vid. P. Gregor. *de Republ. l. 4. cap. 6. n. 5.* nec enim convenit, ut unus præficiatur minister pluribus muneribus, sed

singuli singulis. Arist. 2. polit. 9. Circa officiorum Ecclesiasticorum distributionem singularis extat textus Gregorii in cap. 1. dist. 89. cui de Jure Casareo ad literam correspondet textus in L. 1. Cod. quemadm. civil. mun. lib. 10. Jung. L. quisquis. Cod. de cohortal. & princ. lib. 12. Poena autem habentis unum officium, & acceptantis aliud, est, quod careat acceptato, & privetur salario primi. d. l. quisquis. Cod. de cohort. lib. 12. ibique Bart. Rom. consil. 393. praesertim, si post adeptam possessionem secundi, continuet etiam possessionem utriusque, amittit utrumque D. Jo. B. Card. de Luca. in Theat. Verit. & Just. tit. 1. tr. 1. p. 1. discurs. 55. n. 20.

§. 3. Quae Regula tamen intelligi debet tantum de officiis prorsus diversis ac incompatibilibus, fallit tamen, quando officia sua natura, actu, & exercitio sunt *compatibilia*, & circa idem tendentia, adeo ut unius exercitium alteri non contradicat, aut repugnet, vel alterius usum non impediat, per text. & DD. apud Ant. Ferdinand, de Ottero de officialib. Reipubl. cap. 8. n. 5. Rox. d. p. 6. cap. 4. n. 13. A. Tiraquell. de Constitut. p. 3. limit. 30. num. 38. praesertim respectu diversorum actuum, & quando duo officia principalia habentur, non vero, quando unum est principale, aliud accessorium.

Tusch,

Tusch. *Concl. 97. lit. O.* Vel in iis, quæ sunt voluntariæ Jurisdictionis, in quibus quis duplicem repræsentare potest personam. *Alex. Conf. 157. n. 2. seq.* Tusch. *d. cap. 97. num. 3. & 26. cum seq.* A. Barbof. *lib. 13. cap. 18. num. 14.* idem dicendum, si privilegium Principis accedit, quanquam Jus positivum obster, per Didac. Covarruv. *3. Var. resolut. 13. n. 6.* Roxas. *P. 6. cap. 4. n. 63.* A. Barbof. *ad p. 1. decretal. dist. 89. num. 2.* pendens enim à Jure positivo tolli potest per Principem, D. Joan. B. Card. de Luca *Theat. Verit. & Just. Tom. 1. Tract. 1. P. 1. dist. 64. n. 11.* Quo casu, si uni duo officia committantur, serviens utriusque debet habere salarium, labor enim duplicato, duplex merces & stipendium debetur, sicut minuitur imminuto labore. *L. Sejo in pr. de ann. Legat. Monet. de distrib. quotid. p. 3. q. 4. n. 11.* Hojed. *d. tr. cap. 11. num. 15.* Covarruv. *ad d. l. de Ottera. d. cap. 8. n. 6. in fin.* & ita contingit in Regno Gallicie, ubi idem Gubernator præest Regali Senatui, ut regens, & est militiae militum Generalis, percipitque duo Salaria teste Lud. Perez. de Lara *in Compend. 11. num. 13.* Idem quoque erit, si Princeps ex duobus officiis faciat unum, & supprimat alterum, per *L. fin. Cod. de frument.* Bald. *2. Consil. 277.* alias non confundun-

duntur officia, nec jura, sed unus plures repræsentat personas, & æque essent duæ personæ distinctæ, de Ottera. *d. cap. 8. n. 8. in fin. ubi: n. 10. de compatibilitate* plurium officiorum & dignitatum in Regno Hispan. testatur vid. Petr. Antibol. *d. munerib; p. 3. n. 61.*

§. 4. Quæ autem sint, & dicantur officia, seu ministeria *incompatibilia*, vel repugnantia, non est facile discernere, nec potest in hoc certa constitui doctrina, juxta Aviles. *in cap. Prætor. c. 1. verb. officio: n. 7.* sed secundum qualitatem, & varietatem factorum, personarum & officiorum judicium est faciendum ex Abb. *cap. in literis X. de probat.* Contraria autem dicuntur, & *incompatibilia* ea omnia, quæ ratione finis, seu exercitii inter se pugnant, ubi absolute militat naturale præceptum, quod ex duobus contrariis unius admissio impedit concursum alterius. *L. 1. Cod. de furt. L. 99. de cond. & demonstr. ibi: ridiculum est, eandem & ut viduam, & ut nuptam admitti.* Itaque officia illa, in quorum exercitio, vel sine una persona duplicem personam Status contrarii repræsentat, *incompatibilia*, & contraria erunt; veluti inter officium Judicis, & officium ex persona Rei, vel Actoris, vel ipsius partis in judicio contentio. Prohibitus

hibitus & incompatibilis est concursus in una persona, *L. 17. de Judic. L. unic. Cod. ne quis in sua caus.* ideo cum pater & filius pro una eademque persona reputentur, *L. fin. Cod. de impub.* idem per eandem incompatibilitatis causam dicendum erit, si in iudicio contentioso pater fuisset iudex in causa filii, vel filius in causa patris. *l. 10. de Jurisd.* Nam exinde sequitur inconueniens naturalis affectionis in alterius præiudicium, de cuius interesse tractetur, & contendatur, nisi de consensu partium iudicet tanquam arbiter. *L. 5. de recept. Arb.* arbitrium enim est voluntarium. *Surd. Consil. 465. n. 9.* At vero, si de alterius interesse non tractetur, sed solum de negotio privato, & voluntario inter patrem & filium solum, tunc potest esse pater in causa filii, & filius in causa patris. *L. 77. de Judic.* Similiter si quis est iudex ordinarius, & simul in iisdem causis velit esse iudex appellationis, cum tamen debeat esse maior ordinario, ad quem debet appellari, *L. 1. qui Et à quib. Roxas. p. 6. cap. 4. n. 46.* Vel si advocatus unius ex litigantibus vellet esse Assesssor, & iudex. *d. l. fin. Cod. de Assess.* Vel si eodem tempore, & eisdem horis quis unicuique officio personaliter adesse deberet, vel in duobus Oppidis quis duobus officiis præficiatur, quæ insimul Residentiam

tiam requirant : unde officia, si non sint contraria ratione finis, & exercitii, licet sint diversa ex Principis, vel potestatis concessione, recte poterunt ab uno exerceri. Bart. Plato. & Ang. in d. l. comperimus Cod. de proxim. Sacror. lib. 12. ubi affirmant, quod quis simul possit esse iudex maleficiorum, & Notarius. vid. Roxas d. cap. 4. n. 40. Dec. consil. 42. Surd. 2. consil. 261. n. 10. ubi ait : quod in locis parvis, & officiis parvi emolumenti poterit quis in eadem Curia Tabellio, & Iudex simul esse. Mastrill. de Magistr. c. 23. n. 79.

§. 5. Deinde dicendum regulariter quem non posse habere duo officia habentia administrationem, quoties per actum unius impeditur exercitium alterius, ut in L. à decurionatu. ff. de vacat. mun. Et in summa : duo officia erunt incompatibilia apud unum, quoties, aut ratione loci, aut temporis, causæ, vel personæ unum præjudicat alteri, & exinde resultat aliquod inconueniens, ita, ut non reddat perfectum id, quod in exercitio cuiusvis officii efficere debet. At vero si absque aliquo inconuenienti duo, vel plura officia non sint contraria, imo tendant ad eundem finem, & ministerium, & alterum alteri dextram subministrat, & adjuumento sit, siue auxilietur, tunc erunt compatibilia ;

lia; cum sint connexa, & circa idem quasi pro uno officio reputentur: quam generalitatem per specialis Juris exempla explanat Roxas. P. 6. cap. 4. num. 19. & seq.

§. 6. Hinc quaeritur: Utrum aliquis apud diversos Principes, vel Status Imperii officia plura suscipere, & peculiaribus juramentis se obstringere possit? Affirmativam demonstrat experientia, quae toleranda, si hoc ipsi Principes permittant, nec bonum publicum inde jacturam, aut detrimentum patiatur: alias ejusmodi officiorum conjunctio regulariter non est toleranda; Hinc officiales Imperatoris nulli alii Juramento obstricti esse, vel a libi officio perfungi debent, juxta Capitulat. Leopold. Imper. Rom. §. Wir wollen auch. 40. his verbis: mit absonderlichen Dienst-Pflichten, und niemand dann Uns, und sonst keinem Churfürsten, oder Stand des Reichs, noch ausländischen Potentaten mit absonderlichen Dienst-Pflichten verward seyn.

§. 7. Haecenus dicta, si ad praesentem Imperii faciem accomodemus, deprehendimus (1.) cumulationem in ipsis Episcopatibus recepta haecenus Imperii consuetudine corroboratam, & quia omnes fere Episcopi hodie Principum munus

Subeunt, hinc (2.) in nostro Imperio non tantum
 sacra inter se officia, verum etiam temporalia mu-
 nera cum sacris ut compatibilia conjunguntur, &
 cumulantur, nec obstat, quod habet Conringius
in Exercit. de Constitut. Episcop. German. Thes. 91.
 Hinc elegans resultat Quæstio: An Episcopi, &
 Prælati Ecclesiæ Merum Imperium, sive Jus gladii
 juste exercere possint, & quod magis est, alteri
 mandare? Dubitandi rationes varias vid. in Zoëf.
ad ff. in tit. de Jurisdic. nobis arrider data ab eo-
dem distinctio n. 60. quod Episcopi & Prælati Jus
 gladii exercere possint non qua tales, sed ut habentes
 illud ratione potestatis temporalis, ipsis com-
 petentis ex Donato, Legato, aut simili titulo *cap.*
fin. ne Clerici, vel Monach. in 6. etiam oneroso, uti
 variis in locis videmus, quod ipsum nihil implicat
 mali, ut tradit Bellarmino. *de Rom. Pontif. lib. 5. cap.*
4. & seq. quia autem ipsi Episcopi propter metum
 irregularitatis istam Jurisdictionem exercere non
 possunt, mandare eam secularibus assolent, qui
 vel Ballivi, vel Drossardi, alioque simili nomine
 vocantur, ut habet Zoëf. *in paratit. de Jurisd. n. 55.*
 §. 8. Quod autem vice versa secularibus
 Principibus, necessitate publica ita exigente, Archi-
 Episcopatus, & Abbatix communi suffragio Sta-
 tuum

tuum in Imperio sint cessi, & in Ducatus, ac Principatus, adeoque feuda Imperii Regalia, & bona temporalia conversi, testatur Instrum. Pac. Osna-
 brug. tum quoad Archi-Episcopatum Magdebur-
 gensem, & Episcopatus Halberstadiensem, & Min-
 densem Potentissimo Electori Brandenburgico, e-
 jusque Successoribus: tum quoad Archi-Episco-
 patum Bremensem, Episcopatus Caminensem &
 Verdensen Regno Sveciæ, tum quoad Abbatiam
 Hirsfeldensem domui Castellanz cessam. *Art. 10. §.*
7. Art. 11. §. 1. 4. 6. Art. 15. §. 2. & ex Art. 13. §. 1. 5. §.
6. quomodo alternativa successio in Episcopatum
 Osna-brugensem Domui Ducal. Brunsv. & Lunz-
 burg. in eodem Instrum. Pac. fuit conjuncta, adeo
 ut etiam Principes Regentes, ordine successionis
 eos tangente, nulla obstante *incompatibilitate*, ad-
 mittendi sint.

§. 9. Coeterum nullum subest dubium,
 quin Lex publica Imperii in una eademque perso-
 na plures dignitates, & officia, salute publica ita
 exigente, *compatibiliter* conjungere possit, uti con-
 stat ex Illustri exemplo Aureæ Bullæ *Tit. V.* bipote
 quæ lex fundamentalis Imperii, mortuo Calare,
 & durante Inter-Regno, Vicariam in gubernando
 Imperio potestatem concedit Palatino, & Saxonii

Electoꝛibus, inque horum personis Electoralẽ dignitatẽ cum hac Vicaria gubernandi Imperii potestate *compatibiliter* conjungit, hinc etiam in A. B. d. tit. V. *PROVISORES IMPERII* appellantur. Deinde ex Recessu Imperii *de anno 1555. S. 57. & seq.* constat, quod interdum ob *compatibiles* qualitates, officia *Directoris Circuli, des Kreiß-ausschreibenden Fürstens, & Ducis Circuli, des Kreiß-Obristen*, in uno concurrere possint Subjecto. vid. Lyncker. *de Superiorit. S. S.*

§. 10. Similiter potest aliquis absque vitio *incompatibilitatis* esse Præses in pluribus & diversis Collegiis, v. g. in Consilio Principis intimo, Belli- co, & feudali; nam hæc officia non eandẽ quidẽ, attamen non plane ab similem curam, & prudentiam requirunt; multo magis nonnulli evehì possunt ad Consiliariatus dignitatẽ in diversis Collegiis, ita, ut evadant Consiliarii intimi, & simul in Cancellaria, vel Consistorio Cancellarii, Præsides, Consiliarii intimi, Justitiæ, Consistorii, Finium, Foresto-Venatorii, Administratores *Erarii Principis, Provinciae &c.* quique *Geheimbe- Cangler-Hoff-Justitz- und Consistorial- auch Cammer-Schatz-Forst- und Jagd- oder Lands- Rätthe &c.* vulgo vocari solent, in Pariter Profes- sioni

fioni Theologia, & Juris adjungi interdum con-
 svevit Præpositura & Abbatia, Probst und Abtey.
 Item Consiliarius vel Assessoratus dignitas, Con-
 sistorial- Rath- Stelle, und Assessorat in Hoff-
 Gerichten. Idem dicendum est de officialibus
 Statuum Provincialium, ita ut ex justa causa offi-
 cium Syndicatus & Præfecturæ ararii Provincialis,
 das Land-Syndicat und der Land-Rentmeister-
 Dienst interdum, citra *incompatibilitatem*, in una
 eademque persona cumulentur: nam sibi mutuo
 non repugnant, sed se invicem compatiuntur. In
 Camera Imp. Wezlariensi aliquem simul Procura-
 toris, & Advocati Officio perfungi posse, res est
 dubio carens. Gail. 1. *Observ.* 44. num. 4. Inter-
 dum tria, & plura officia *compatibilia*, teste expe-
 rientia, conjunguntur, dummodo unius admini-
 stratio alterius non impediatur administrationem;
 sicut in una persona tres Tutelæ vel Curatelæ con-
 jungi possunt. §. 5. *Instit. de Excus. Tut. L. 2. §. fin. L.*
3. L. 4. eod. L. unic. Cod. quând. man. tutel. Et

tantum de hac materia pro instituti-
 ratione tractasse sufficiat.

SOLI DEO GLORIA.

CO.

COROLLARIA.

1. Nulla datur intrinseca moralitas antecedenter ad omnem legem.

2. Coniux, & liberi putativi matrimonii iisdem iuribus merito fruuntur, quibus legitimi; nisi specialia, & singularia privilegia, præ reliquis Prælationem tribuentia, exceptis.

3. Iniqua videtur ista consuetudo, qua Licetorum & Carnificum liberi ab honestis Opificiis remouentur, nec spurii & naturales, levis notæ macula aspersi iuste æstimantur.

4. Seruitus non semper denominationem sortitur à prædio dominante, uti communis DD. opinio est.

est, sed quandoque est Servitus Rustica, ubi dominans prædium est urbanum; & vice versa.

5. Formalis ratio omnium Servitutum consistit in passione, ita ut idem de servitute oneris ferendi & altius tollendi asserere non dubitem.

6. Servitutes Rusticorum prædiorum longo tempore præscribuntur nudo non usu; urbanorum vero ad præscriptionem, præter non usum, requirunt etiam factum adversarii præscribere volentis in contrarium.

7. Certo modo concedi potest duorum in solidum dominium.

8. Non est æquum, exigere laudemium, si partes ante consummationem à contractu resilierint: ne-

que

que etiam, si pactum de retroven-
dendo fit initum, pro æquo haben-
dum est, emptorem, qui semel tem-
pore emptionis laudemium præsti-
tit, id de novo, venditore retroven-
ditionem statuto tempore non ex-
ercente, solvere.

9. Possessor bonæ fidei, juxta
praxin Germaniæ, tam in rei vindic-
atione, quam petitione hæredita-
tis quoad consumptos fructus, ad
restitutionem, in quantum locuple-
tior factus, est obligatus; nisi præ-
scriptionem triennem in rei vindic-
atione, & tricennem in petiti-
one hæreditatis objicere possit.

10. Testamentum ad alterius in-
terrogationem factum, non semper
nullum reputandum.

11. Te.

11. Testamentum ab Actis revocatum propterea non censetur invalidum, nisi simul elapsum sit decennium à tempore confectionis.

12. Quærela inofficiosi competit in linea collateralis tantum fratribus & sororibus germanis, & his deficientibus, consanguineis, non vero uterinis: iis tamen rescindentibus testamentum ut inofficiosum, uterini æque ad successionem ab intestato cum consanguineis admittuntur.

13. Quinque Nepotes ex uno filio Avo succedentes, sine præsentia & concursu Thiorum, legitimam femissem prætereundere possunt. Carpzov. P 3. Const. 12. def. 11. & Struv. Th. 12. de inoffic. testam.

M 2

14.

14. Tres fratres tres ducunt uxores, unus Cajam, duo reliqui vero duas sorores, Marcam, & Sejam: hi tres fratres generant tres liberos, & dehinc moriuntur, postea moritur quoque filius è Marca, hic Sejë filius ut patruelis & consobrinus duas, Cajæ vero unam tantum accipit hæreditatis portionem, quia Sejë filius duplici ratione defuncto junctus, nempe respectu patris & matris, Cajæ vero filius tantum respectu patris: Idem juris in aliis ejusdem qualitatis personis, concurrentibus cum personis simplici tantum ratione conjunctis. vid. Carpz. p. 3. *Constit. 18. def. 26.*

15. Jure novo contra tertium possessorem, ad quem debitore alienante

nante pervenit pignus, non potest moveri actio hypothecaria, nisi prius debitor, ejusve hæredes, quin & fidejussores, eorumque hæredes fuerint actione personali conventi, & excussi. *Novell. 4. cap. 1. auth. hoc si debet. Cod. de pignorib.* quod non solum in generali, sed & speciali hypotheca procedit, vid. *Struv Jurisprud. min. lib. 2. tit. 35. §. 20.* licet quoad specialem hypothecam dissentiat *Carpz. lib. 2. Resp. 71. & p. 2. constit. 18. def. 18.*

16. Si antiquior creditor rem sibi oppignoratam vendiderit, & bona fide extraneus emerit, plene transfertur dominium, ita ut posteriori creditori cunctanti, & non in tempore ante venditionem offeren-

ti pretium priori, nec Jus hypothecæ, nec debitori
 ipsi revocandi licentia superlit. *l. 2. & 3. Cod. si antiq.
 cred. l. 46. de A. R. D.* hoc enim nisi foret, primus
 creditor difficillime emptorem inveniret, quin &
 obligatus esset emptori ad evictionem quoad ul-
 teriores inhaerentes hypothecas, quod tamen foret
 injustum: si vero à priori creditore secundo credi-
 tori pignus sit venditum, tertius forte creditor pi-
 gnoris sui conservandi causa jus offerendi debitum
 secundo creditori habet. *l. 5. in fin. & l. 6. ff. de di-
 stract. pign. & l. 22. Cod. de pignorib. l. ult. Cod. de his
 qui in prior. secundus contentus sit, se debitum su-
 um consecutum esse: si vero debitor ipse rem su-
 am oppignoratam extraneo vendat, omnibus cre-
 ditoribus manet jus hypothecæ salvum contra
 emptorem. *L. 1. Cod. si antiq. cred.* (præstat ergo
 emptori à primo creditore, non vero à debitore e-
 misse) si priori creditori venditio facta, manet jus
 salvum offerendi secundo creditori. *L. 1. Cod. d. tit.
 & L. 3. ff. de distr. pign. vid. ad di. tit. Cod. Perez.*
 Si hypothecas Fisco distrahente creditores præsen-
 tes, imprimis edictaliter citati, tacuerunt, jus hy-
 pothecæ videntur amisisse. *L. 6. & 8. Cod. de remiss.
 pignor.**

17. Si quis v. g. tempore incendii res sibi op-
 pigno,

pignoratas pretiosiores suis rebus prætulit; debitor pretium rerum Creditoris propriarum interim incendio consumptarum, summa æquitate id svadente, restituere tenetur, & usque dum hoc fiat, creditor merito jus retentionis in dictis pignoribus exercet.

18. Si autoritate Judiciali debitorum res pignori obligatæ sint distractæ, Judex, his rebus evictis, ad Evictionis præstationem non tenetur, nec creditores hypothecarii, nec Tutores, & Curatores, nec Procurator, &c.

19. Utilis in praxi cognitio est immissionis ex primo & secundo decreto: Est vero primum decretum, quo actor ob rei contumaciam mittitur in possessionem bonorum custodiæ causa, ut ea pignoris loco detineat, donec reus compareat & respondeat. Secundum decretum est alterum Magistratus jussu, quo actorem primo in possessionem custodiæ causa missum, ob perseverantem contumaciam verum decernit possessorem, aut etiam dominum facit, E.g. si reus damni infecti cavere nolit. Primum decretum locum habet in omnibus tam personalibus, quam realibus actionibus. Secundum tantum in personalibus, quod in reali actione, in qua de dominio, vel quasi quaeritur

ritur non est opus, ut hoc decretum interponatur
 (puta quod dominus, ex primo possessor factus,
 frustra ex secundo decreto dominium, quod suo
 jure habet & vindicat, sibi adjudicari peteret) sed
 solum sententia declaratoria domini feratur: post-
 quam vero reus in Judicio comparuit, intra an-
 num post emanatum primum decretum in actio-
 ne reali, in personali quocumque, sed tamen
 ante secundum decretum, praestatur ab eo cautio
 de Judicio sisti, & refusus expensis id aboletur: post
 secundum vero decretum, eo demum comparen-
 te, salvo possessoris Jure, lis in petitorio procedit,
 qui processus eleganter descriptus in Enchi-
 rid. Jo. Arn. Corvin. sub Rubr. de Ar-
 restatione lib. 4. tit. 6.

FINIS.

ULB Halle
003 498 727

3

Sb.

VD17

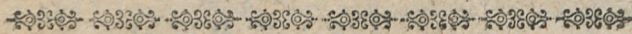

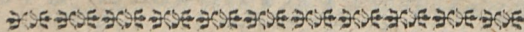
1688, 1
DISSERTATIO INAUGURALIS IVRIDICA, 13

DE
INCOMPATIBILITATE
IVRIVM, DIGNITATVM
ET
BENEFICIORVM, 19
A628

GERMANIS:

Von denen in Rechten vorkommenden widrigen Fällen,
so zugleich geschehen, auch nicht geschehen können.

QVAM

PRAESIDE

DN. GEORGIO HENRICO
BRVCKNERO,

PANDECT. PROF. P. O. ET IVDICII ELECTORAL. MOGVNTINI
PROVINCIALIS ASSESSORE,

PRO

GRADV DOCTORALI

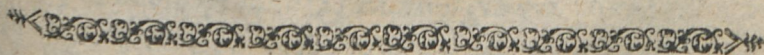
PVBLICAE ERVDITORVM DISQVISITIONI SVBMISIT

D. XV. MAII CIO DC LXXC.

GEORGIVS MARTINVS Günst,

FRIDESLARIENSIS.

OB IVCVNDITATEM MATERIAE RECUSA.

I E N A E,
EX OFFICINA HELLERIANA, 175L